

У Луцьку засоби захисту від коронавірусу... друкують на 3D-принтері

с. 24, 15 >>

Фото з фейбук-сторінки Павла ЦАПУКА.

Четвер 2 квітня 2020 року
№26 – 27 (16 616 – 16 617) Ціна 6 грн

Газета

ВОЛИНЬ

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Гаряча пора

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Господарник часто своїм прикладом показує, як боротися із «кризою у головах».

Віктор Шумський про заробітки на біді: «Він купив у мене м'ясо по 40 гривень, продає людям по 150»

Весна на карантин не збирається, тому аграрії аж ніяк сидіти без діла в хаті не можуть. От і в сільгоспдприємстві «Рать» Луцького району, хоч остерігаються коронавірусу, але продовжують посівну кампанію

с. 3 >>

24

В одному номері — одразу два.

**Читати вистачить
на цілий тиждень!**

Не забудьте подякувати листоноші,
що, незважаючи на коронавірус, доставила вам
газету «Волинь» додому.

Будьте здорові!

СТОРИНКИ:

Випробувано на собі

Фото Миколи РИМАРЯ.

Кореспондент газети і листоноша Людмила Юшак працювали в парі.

«Мене охоплює радість, коли бачу листоношу. Нарешті під час карантину жива людина прийшла»

Журналістка «Волині» допомагала поштаркам розносити нашу газету і на власні очі переконалась, чи бояться волиняни людей у масках

с. 10 >>

РЕКЛАМА

Якісні zws.com.ua
**ВІКНА
ВОРОТА
Надійні
ДВЕРІ**

При замовленні вікон
москітна сітка
в подарунок*
з 01.04 по 30.04.2020р

Ролети
Маркізи
Автоматика
Центр якісних технологій

ЗахідВікнаСервіс

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремніська, 57, т./ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

ЯК Я ДОЖИВ ДО 100 РОКІВ

Доброго дня! Мене звать Василь, мені 101 рік. Хочу поділитись, як не хворіти й довго жити.

Був далекий 1995 рік. Мій друг тоді мав великі проблеми зі здоров'ям: гіпертонія, болі в суглобах, діабет, тобто багато чого боліло, як і в багатьох людей. На той час йому було 63 роки. Він пив різні пігулки, витрачав на них чимало грошей. На деякий час йому ставало краще, а потім усе повторювалося. Якось прийшов він до мене, такий увесь у піднесеному настрої, в руках тримав книгу академіка Болотова. Потім розповів, що їде до нього на прийом, і запросив мене з собою. Я приєднався. І це був переломний момент у моєму житті. Досі дякую Богові за це.

Борис Васильович Болотов розповів, що всі наші хвороби — це наслідок порушення кислотно-лужного балансу в організмі: з часом шлункового соку стає менше, їжа перетравлюється гірше, гниє і отруює організм. Як цьому запобігти - пити бальзам, який він винайшов і виготовив власноруч. Дія його доволі проста: бальзам повністю повторює шлунковий сік. При вживанні організм очищується, зникають майже всі захворювання.

Вже через три дні після зустрічі з академіком мій друг реально стрибав від щастя. Розповів, що в нього зникла тяжкість у шлунку, печія не турбує, з'явилася легкість у тілі. Минув ще місяць, і в нього нормалізувалися тиск та рівень цукру в крові.

Я ж, дивлячись на це все, і сам почав приймати бальзам. І моє життя набрало нових сенсів. Адже хвороби згубно впливають на нас, ми бачимо світ навкруги сірим і непривітним, а коли ти почувашся здоровим і сильним, життя стає щасливим і яскравим. Будьте здорові й щасливі! І не прогайте свій шанс!

*вартість дзвінків згідно тарифам оператора

**УВАГА! Кожному замовнику —
брошура Б. Болотова У ПОДАРУНОК.**

500 ml 250 ml
490 грн. 320 грн.

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

САМОЛІКУВАННЯ ШКІДЛИВЕ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

Наш YouTube-канал

Наш Telegram-канал

4 820230 060010 >

Доброго дня вам, люди!

Фото persha.kr.ua.

І себе забезпечила, і про інших подбала

Фото Миколи РИМАРЯ.

Ще тиждень тому, коли маски були дефіцитом, деякі волинські скористалися порадою із книги «12 стільців»: «Порятунок потопельників — справа рук самих потопельників» — і взяли самі шити засоби захисту

Тамара ТРОФИМЧУК

Серед людей, які почали власноручне їх виготовлення, — жителька села Шклин-2 Горохівського району Ірина Боса. Про неї ми дізналися від листоноші поштового відділення Людмили Юшак, яка також мешкає у цьому селі. Ірина Леонідівна — власниця місцевого магазину — за про-

Ірина Боса вже пошила кілька сотень масок.

фесією кравчиня, свого часу працювала у швей-

ній фірмі. Тож вирішила не гаяти часу, а робити

те, що вміє. Почалося все, як водиться, з сім'ї — треба було забезпечити масками себе, чоловіка, дітей. А потім чутка про її роботу прокотилася по селу, вийшла за межі і почали надходити замовлення. Навіть сільська амбулаторія в Шклині в час дефіциту придбала маски в Ірини Леонідівни.

За пошиття пані Ірина сідає після того, як повернеться з магазину, тобто ввечері. Щоб було веселіше, вмикає телевизор і так працює, слухаючи новини про коронавірус. Справа ця, каже, нехитра — викрійку знайшла в інтернеті, тканину купила, швейна машинка вдома є. Шие маски з думкою, що робить справді потрібну річ, яка хоч трохи захистить людей від підступної інфекції.

■ Спробуйте — не пошкодуєте!

Торох, торох, розсипався горох...

Фото transat.com.

Якщо ви полюбляєте бобові, спробуйте поекспериментувати з горохом — переконаєтеся: з нього вийде не лише суп чи пюре. Додаючи найрізноманітніші, а іноді й найнесподіваніші складники, можна створити справжні кулінарні шедеври. А серед найпростіших, але не менш цікавих страв — горохова каша з огірками та морквою

Інгредієнти: 1,5 скл. гороху, 4 солоні огірки, 1 морква, 1 цибулина, 8 маслин, сіль.

Приготування. Ретельно промийте горох, залийте водою, щоб вона повністю його покрила, і поставте варитися. Коли закипить, зніміть піну, трохи присоліть і зменшіть полум'я. Натріть моркву, подрібніть цибулю. Коли горох почне розварюватися, вкиньте до нього овочі. Продовжуйте готувати на малому вогні і з відкритою кришкою. Поріжте огірки й маслини. Перші всипте приблизно за 10 хвилин до готовності, а другі — за п'ять. Соліть страву з урахуванням того, що огірки додають її солоності.

А в «Цікавій газеті на вихідні» за 2 квітня — ціла сторінка наїдків із гороху. І щотижня у постійній рубриці «Пальчики оближеш!» цікаві факти про їжу, нові страви або ж незвичайні варіанти давно відомих. Не пропустіть: 9 квітня — найрізноманітніші рецепти пасок!

Спасибі внукові за цибулю-димку з інтернету

Для тих, хто працює на землі, карантинні обмеження стали справжнім ударом. Люди тривожилися, не знаючи, чи зможуть купити насіння, добрива, отрутохімікати, одне слово, все необхідне для весняних робіт на полі, в садку, на городі. Поки до наших урядовців дійшло, що вони перегнули палицю, шукали виходу хто як міг

Оксана КРАВЧЕНКО

— Завжди сварила внука за те, що цілими днями просиджує за комп'ютером, а з того, виявляється, часом і користь є. Почув наш Юрасик, як я бідкаюся, що не встигла купити цибулі-димки на базарі, й каже: «Замовлю вам через інтернет». Не вірила, що з того щось вийде. Дитина ж лише у п'ятий клас ходить. І не повірите, привезли додому: цибулінка в цибулінку, дрібненька, відбірна й навіть дешевша, ніж на ринку була, — не може натішитися сусідка, пенсіонерка-дачниця.

Нашим прогресивним діячам, які ратують за державу у смартфоні й радять бабусям сплачувати комунальні послуги, купувати все необхідне, зокрема й насіння, не ви-

ходячи з дому, очевидно, спочатку було невтямки, що поки старенькі освоють ту науку, то всі строки сівби пройдуть.

Може, хтось мудрий підказав їм, бо 26 березня на засіданні Кабінету Міністрів урядовці підтримали розширення списку тих, хто має право продовжити роботу в карантинних умовах. Окрім продавців агрохімікатів, насіння або посадкових матеріалів, дозволили працювати стоматологам, майстрам із ремонту комп'ютерів та побутової техніки, працівникам станцій технічного обслуговування автомобілів тощо.

Багато хто зітхнув із полегшенням. Зокрема і моя сусідка. Але зізналася, що все ж вирішила брати в онука уроки комп'ютерної грамотності.

Про панікерів та дефіцит туалетного паперу

Цю історію мені розповіла давня знайома — пані Світлана, яка приїхала з Рівного в рідне містечко доглядати хвору маму

Костянтин МОРОЗ

— Ви знаєте, що я людина дуже спокійна, флегматична і вивести мене з себе практично неможливо, — розпочала жінка. — Старалася не звертати уваги на тих співвітчизників, які десятками кілограмів скуповували гречку й рис, мішками тягнули сіль і цукор. Ці «ковід-ідіоти» — таке нове слово вже з'явилося у французькій мові — думають, що настав кінець світу. То хіба врятує 2 мішки борошна, які вони тримають на балконі? З цих людей я про-

сто потішалася. Коли збиралася до мами, то зайшла у супермаркет. І тут мене прорвало, реально допекли. Поміж рядками, де продається побутова хімія, зустріла юнака із візком, доверху забитим туалетним папером, антисептиками, вологими серветками і милом. Спочатку розпочала розмову спокійно, але він лише мовчки дивився на мене й ніяк не реагував. Я стала голосніше говорити, аж люди почали збиратися. Висловила все, що накопало: про дурнуватих панікерів, «ковід-ідіотів», які розгрибають товари і таким чином створюють штучний дефіцит у магазинах. Він терпляче мене вислухав, а потім поцікавився: «Пані, ви все сказали? А то мені треба весь цей товар розставити на полиці...».

3 КВІТНЯ

Сонце (схід — 6.46, захід — 19.56, тривалість дня — 13.10).

Місяць у Леві. 11 день Місяця.

Іменинники: Кирило, Филімон, Фома, Яків.

4 КВІТНЯ

Сонце (схід — 6.44, захід — 19.58, тривалість дня — 13.12).

Місяць у Леві. 12 день Місяця.

Іменинники: Василь, Василина, Дарія, Таїсія.

5 КВІТНЯ

Сонце (схід — 6.42, захід — 20.00, тривалість дня — 13.18).

Місяць у Леві, Діві. 13 день Місяця.

Іменинники: Лідія, Марія, Іван, Юрій, Лука.

6 КВІТНЯ

Сонце (схід — 6.39, захід — 20.01, тривалість дня — 13.22).

Місяць у Діві. 14 день Місяця.

Іменинники: Артем, Захар, Петро, Яків, Степан.

7 КВІТНЯ

Сонце (схід — 6.37, захід — 20.03, тривалість дня — 13.26).

Місяць у Діві, Терезах. 15 день Місяця.

Іменинники: Марія, Йосип, Сава, Федосій.

■ Анекдот

Що найбільше люблять читати?

Зателефонував знайомий, поділився враженнями про нинішню ситуацію й зазначив:

— Знаєш, з нудьги на самоізоляції почав писати.

— Невже? А що саме пишеш? — відразу запитую.

— Та почав із заповіту...

— Гарний жанр, — відповідаю йому. — Таке читають із великим інтересом...

■ Погода

«В корі черв'як зашарудів, повірило земне коріння: Пора почати сотворіння нового листа і плодів»

Незважаючи на нічні заморозки, так сприймав пробудження природи поет-філософ Микола Руденко

За прогнозами чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Алли Адамської, 3 квітня — мінлива хмарність, без опадів. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, вдень — 9–14 вище нуля. 4-го — мінлива хмарність, без опадів. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі — від 2 градусів морозу до 3 тепла, вдень — плюс 7–12. 5–6 квітня — мінлива хмарність, без опадів. Вітер нестійкий, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі від 4 градусів морозу до 1 градуса тепла, вдень — 10–15 вище нуля.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 3 квітня було 1990 року — плюс 23, найхолодніше — 1989-го — мінус 6 градусів.

У Рівному 3–4 квітня сонячно. Температура повітря від 1 градуса морозу вночі до 10 вище нуля вдень. 5–6-го — ясна погода, без опадів. Температура повітря вночі — 1 градус нижче нуля, вдень — плюс 13.

Ведучий рубрики
Кость ГАРБАРЧУК.

Тел. 72-38-94

■ Гаряча пора

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Олександр Шумський змалечку з батьком у полі.

Віктор Шумський про заробітки на біді:

«Він купив у мене м'ясо по 40 гривень, продає людям по 150»

Леонід ОЛІЙНИК

«НИНІШНЯ КРИЗА, ЗУМОВЛЕНА КОРОНАВІРУСОМ, — ЦЕ ВЕЛИКОЮ МІРОЮ І «КРИЗА В ГОЛОВАХ»

Ситуація в економіці, жорсткі карантинні заходи та панічні настрої у суспільстві — про це ми поговорили з Віктором Шумським на вже традиційній локації — у полі, поруч із сільгосптехнікою. Знаний господарник вважає, що нинішня криза, зумовлена коронавірусом, — це великою мірою і «криза в головах», адже нагадала нам про елементарні речі: що варто частіше мити руки і дотримуватися санітарних норм. Водночас він визнає, що економічні наслідки пандемії відчує кожен українець, а найбільше, на його думку, постраждають працівники бюджетної сфери.

Коментуючи ситуацію на власному підприємстві, Віктор Анатолійович зазначив, що зовнішні чинники поки що не вплинуть на його роботу.

— Ми забезпечені, навіть більш ніж на 100 відсотків, усіма засобами захисту, мінеральними добривами, насінням, у нас є все, сьогодні дефіцит лише розуму!

Остання ремарка аграрія стосувалася, зокрема, закриття в рамках карантину насінневих магазинів. Він наголошує, що таке рішення влади може спричинити продуктову кризу. *(На щастя, пізніше насінневі магазини відкрили. — Авт.)* А ще господарник обурюється діями торговців, які суттєво підняли ціни на продукти.

— Він купив у мене м'ясо по 40 гривень, продає по 150. Так наживається на біді. Вони не підприємці, вони — спекулянти!

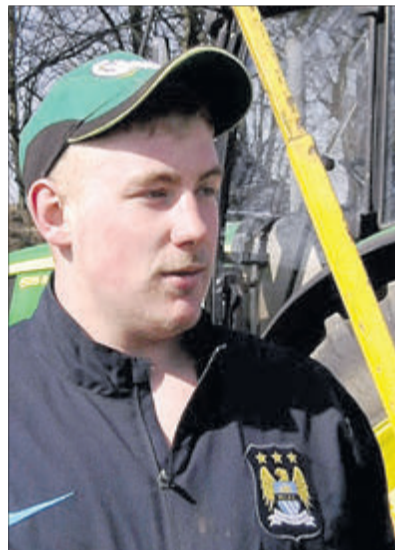
Віктор Шумський наводить приклад Німеччини, де бізнес намагається підтримати земляків, і каже, що влада мала б реагувати на такі зловживання.

Щодо посівної, то в «Раті» традиційно роблять ставки на різні культури, які затребувані в Україні, і на світовому ринку: зернові, буряки, ріпак, соя, овочі...

— На чомусь виграєш, на чомусь програєш, а в середньому виходить нормально, — ділиться досвідом керівник господарства.

Анатолій Кравець стежить, щоб підлеглі часто мили руки.

А Назар Климюк самоізолюється в тракторі.

«— На чомусь виграєш, на чомусь програєш, а в середньому виходить нормально, — ділиться досвідом керівник господарства.»

«ВОЛОГА ЗАРАЗ ЗА ЦІНОЮ ЗОЛОТА, А ЧАСОМ І ДОРОЖЧА»

Цієї весни найголовніше — зберегти вологу у ґрунті, упевнений місцевий агроном Олександр Шумський, до речі, молодший син Віктора Анатолійовича. Для цього в СГПП «Рать» суворо дотримуються відповідних технологій обробітки.

— Як показують останні роки, волога зараз за ціною золота, а часом і дорожча, — каже фахівець.

Ми мали змогу спостерігати за посівом цукрових буряків. Хоча справа ця дуже відповідальна, за кермом трактора із сівалкою працював хлопець, якого взяли на роботу напередодні.

— Колись посів довіряли трактористу, який має колосальний досвід, а сьогодні така техніка, що на ній може працювати молодий робітник, але розумний, — розповів Віктор Шумський.

Назар Климюк, про якого говорив господарник, каже, що під час навчання в училищі проходив у «Раті» виробничу практику, тоді й отримав пропозицію про працевлаштування. Нині тішиться новою

технікою, на якій трудиться.

— Мені відразу припали до душі ці трактори. Яюсь, коли я був тут вперше, ми працювали з хлопцями в полі, до нас під'їхав Віктор Анатолійович і запросив мене на роботу.

Нині у Ратневі, напевно, як і скрізь в Україні, не вистачає медичних масок. Бригадир тракторної бригади Анатолій Кравець розповів, що засоби захисту й антисептики йому привезла донька. Каже, що селяни по-різному оцінюють безпеку коронавірусу, але переконує людей берегти себе.

— Сам часто мию руки, дезінфікую, своїх підлеглих змушую так робити. Працівників викликаємо тільки за нагальною потребою, щоб менше ходили по селі, — поділився бригадир.

А Олександр Шумський підсумував:

— Людям незалежно від епідемії завжди потрібно харчуватися! Як медики, правоохоронці та рятувальники працюють, щоб вберегти життя, так само аграрії не можуть нині залишатися вдома. ■

Більше фото та відео — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Уроки пандемії

Треба берегти медиків, бо рятувати хворих буде нікому

Станом на 10.00 учорашнього дня у Волинській області зареєстровано 7 випадків коронавірусної інфекції, 6 із них — у працівників медзакладів, в тому числі в одного лікаря діагноз COVID-19 встановили помертло. А стан 7-річної дівчинки з Луцького району, у якої найперше виявили коронавірус, дякувати Богу, не викликає занепокоєння

Оксана КРАВЧЕНКО

«Медики сьогодні — як на війні, вони в зоні особливої небезпеки, тому забезпечення їх засобами індивідуального захисту — головне завдання», — наголошували під час брифінгу у Волинській облдержадміністрації, зазначаючи, що нині щодня в область надходять маски, рукавички, костюми, окуляри, бахіли, антисептики.

Однак коронавірус не чекав. В Україні десятки інфікованих медиків, найбільше — на Тернопільщині, Івано-Франківщині. На жаль, не вдалося вберегти тих, хто на передовій боротьби з COVID-19, і на Волині.

Цими днями в Луцьку поховали лікаря обласної клінічної лікарні. Болюча подія, як не прикро, оброста чутками, пересудами. Не всі задумуються, що у важкий час особливо важливо зберігати спокій, не втрачати людяність. Як по-

«Для тих, хто з 1 квітня прибуватиме в область з інших країн, місцем обсервації визначено дитячий протитуберкульозний санаторій у селі Згорани Любомльського району.»

відомив начальник управління охорони здоров'я Волинської ОДА Ігор Ващенко, тіло покійного обробили спеціальним розчином і віддали родичам у герметично закритому пакеті, хоча лабораторного підтвердження факту інфікування коронавірусом на момент смерті ще не було. Відспівували небіжчика у закритій труні в нижньому храмі Свято-Троїцького кафедрального собору, присутніми були найближчі родичі — 8 осіб, після похорону там провели дезінфекцію.

Ігор Ващенко запевнив, що останнім часом лікар перебував у відпустці та не вів прийому хворих. На сьогодні встановлено вісім осіб, які контактували з ним, усі вони перебувають на самоізоляції під наглядом медиків.

Ще 4 лабораторно підтверджені випадки COVID-19 серед медиків зареєстрували вчора. Як повідомили в Луцькій міській клінічній лікарні, там було проведено обстеження всіх медичних працівників відділення анестезіології. Виявлено позитивні результати ПЛР на COVID-19 у 4 осіб. Їхній стан задовільний. Ознак захворювання не мають. Відділення реанімації закрили для проведення дезінфекційних заходів. Інфіковані працівники відсторонені від роботи на період обсервації. За контактними особами встановлено нагляд.

На вчорашній ранок було відомо про 10 волинян із підозрою на коронавірусну інфекцію. Зразки біологічного матеріалу від цих осіб знаходяться на дослідженні у вірусологічній лабораторії ДУ «Волинський обласний лабораторний центр МОЗ України». Всього з початку проведення лабораторних досліджень здійснено 99 ПЛР аналізів на виявлення коронавірусної інфекції серед волинян.

Під час брифінгу заступниця голови Волинської ОДА Тетяна Щербак закликала жителів області дотримуватися карантинних вимог, а тих, хто після повернення з-за кордону перебуває в самоізоляції, пам'ятати про свою відповідальність перед людьми. Нагадала, що місцем обсервації для тих, хто з 1 квітня прибуватиме в область з інших країн, визначено дитячий протитуберкульозний санаторій у селі Згорани Любомльського району, при потребі кількість таких закладів буде збільшено. ■

Погляд

Кость ГАРБАРЧУК,
редактор відділу місцевого
самоврядування і сільського
життя «Газети Волинь»

Вчорашній світ

Кожний ранок життя у новій реальності розпочинається зі стрічки новин. Не полишає якість незбагненне, але постійне відчуття тривоги. Його не можна нічим витравити. Відразу хочеться дізнатися, як пережила Україна ще одну ніч карантину. А події на фронті взагалі відійшли на другий план. Якимось забуваємо про війну на Сході й наших захисників, котрі боронять рідну землю від вірусу «руського міра»

Якщо переживемо цю заразу, то внукам будемо переповідати про тривожну весну 2020 року. Так само, як нині згадує радіаційний квітень–травень 1986-го, який довелося провести у столиці. Я тоді навчався на першому курсі Київського університету й працював двірником 12-го гуртожитку у студмістечку на вулиці Ломоносова. Зранку підмітав територію, підстригав куці — без будь-яких засобів захисту! Вдень їхав на пари, а потім із однокурсниками ходили гуляти на дніпровські кручі. Загалом весело й безтурботно проводили дозвілля, навіть не задумувалися про невидиму, але цілком реальну небезпеку, лише підсміювалися над тими, хто лякав нас радіацією...

Нині ситуація значно складніша, бо епідемія накрила весь світ і косить багатих та бідних. Як з'ясувалося, всі справді стали рівними перед Богом. Дехто навіть зловтішається, що не врятують олігархів їхні яхти та вертольоти, охорона й величезні шестиметрові паркани. Думаю, мільйонери бояться ще більше за нас. Сумно визнавати, але починають збуватися найпохмуріші літературні та кіношні антиутопії. У цих творах людство або вмирає від якоїсь страшної хвороби, або згорає від ядерного протистояння...

Ми поступово звикаємо жити в умовах карантину, який тільки набирає обертів. Уже дуже хочеться, щоб все це швидко закінчилося, ніби страшний сон, коли з усіх сил намагався, але не можеш прокинутися.

Тепер із ностальгією згадуємо вчорашній світ, який ми втратили. Не знаю, тимчасово чи назавжди. Як колись можна було спокійно їздити на роботу. Дорогою на зупинку я встигав привітатися за руку із добрим десятком знайомих. Вони також поспішали у школу чи лікарню. У переповненій маршрутці майже кожного ранку чув нові анекдотичні сюжети для сторінки «Доброго дня вам, люди!». Дуже цікаві персонажі їздили у сільських маршрутках до обласного центру. В обідню перерву можна було без маски й гумових рукавичок вирушити у супермаркет, щоб купити продуктів. А ввечері побувати на прем'єрі нового українського фільму й відпочити у розважальному центрі.

У вчорашньому світі ми не обробляли руки антисептиком кожні 15 хвилин і не дотримувалися у громадських місцях дистанції 2–3 метри. Думаю, у майбутньому це може стати безумовним рефлексом.

У нинішніх обставинах небезпечний не лише вірус, а й неперевірені чутки, які породжують паніку. Нас із вами намагаються натравити одне на одного, посіяти поміж людей злобу й недовіру. Чого варта інформаційна кампанія, спрямована проти наших арбайтерів. Я нічого не хочу говорити про туристів, які десь там на островах волають про допомогу. Ці люди самі створили собі проблеми за власні гроші. Хочу захистити тих чоловіків і жінок, котрі подалися на заробітки в Європу, а тепер повертаються на батьківщину. Я колись був у їхній шкурі й добре знаю, як важко заробити 500 чи 1000 євро. А нині їх намагаються зробити головними ворогами й перекасти на плечі цих роботаг усю провину за катастрофічну ситуацію з медициною та економікою.

Тому ми повинні усвідомити: вчорашній світ залишився у минулому. Ніхто не знає, чим це все закінчиться, але вже ніколи не буде так, як колись... ■

Політика

Президенту Зеленському, який у цьому голосуванні обрав інтереси держави, а не інтереси олігарха, підставила плече опозиційна «Європейська солідарність» з Порошенком на чолі.

«Або ми рятуємо Україну від дефолту, або один олігарх отримує собі банк»

Фракція «Європейська солідарність» підтримала так званий «антиколомойський закон», «щоб вберегти Україну від банкрутства»

Василь РОГУЦЬКИЙ

Верховна Рада прийняла у першому читанні законопроект №2571-д, який має унеможливити повернення «Приватбанку» бізнесменів Ігорю Коломойському. За відповідне рішення проголосували 267 парламентарів. Причому документ підтримали як частина нардепів від партії влади «Слуга народу», так і опозиційні «Європейська солідарність» та «Голос», а також депутатська група «Довіра» та позафракційні. Водночас за нього не дали голосів фракції ОПЗЖ, «Батьківщина», більшість членів групи «За майбутнє». Не голосував «за» і жоден обранець від Волині.

Лідер найактивнішої опозиційної партії «Європейська солідарність», п'ятий Президент України Петро Порошенко так пояснив позицію своєї політичної сили напередодні голосування: «В опозиції завжди є велика кількість запитань до законопроектів влади. Але я хотів би, щоб усі чітко розуміли, що поставлено на карту. На карту поставлено дефолт України. Як ми до цього прийшли — це питання третє. Але дефолт — це інфляція, це знецінення грошей, інший курс національної валюти, різкий ріст безробіття, дестабілізація банківської системи. І заплатити за все це український народ. Найменш захищені верстви населення. Лише для того, щоб одному олігарху зберегти банк або повернути, — наголосив Порошенко. — Сьогоднішній день — це час істини. І саме тому «Європейська солідарність» і я як її лідер будемо голосувати за цей закон».

Як відомо, прийняття «антиколомойського» законопроекту про неповернення банків експлуатантам є вимогою Міжнародного валютного фонду для надання Україні фінансової допомоги (у Фонді бояться, щоб їхні гроші не осіли потім у кишенях олігархів). А без нових кредитів МВФ Україні загрожувало б банкрутство. Його наслідки могли б бути катастрофічними — від неконтрольованої інфляції аж до краху державності. Відтак одразу 8 найбільших біз-

ЗМІ повідомляли, що за відмову підтримати «антиколомойський» закон депутатам пропонували по 60 тисяч доларів.

нес-асоціацій країни закликали депутатів Верховної Ради проголосувати за цей законопроект, а також за реформу ринку землі. Гроші Міжнародного валютного фонду якщо не гарантують, то дають шанс вийти із кризи з мінімальними втратами.

розкручував його кандидатуру під час президентських виборів на своєму телеканалі «1+1». Навіть у відеозверненні до українців Президент агітував парламентарів підтримати цей законопроект.

Однак це голосування показало, що Володимир Зеленський

«Дефолт — це інфляція, це знецінення грошей, інший курс національної валюти, різкий ріст безробіття, дестабілізація банківської системи. І заплатити за все це український народ. Найменш захищені верстви населення.»

Зазначимо, що нардеп від Волині Ігор Палиця, який є партнером Ігоря Коломойського, висловлювався за те, щоб Україна «припинила витратити валюту для повернення зовнішніх зобов'язань», іншими словами, оголосила дефолт. Він навіть розмістив на своїй сторінці у фейсбуці відео із серіалу «Слуга народу», на якому президент Голобородько посилає МВФ «в сраку». «Мені в образі глави держави сподобався саме цей рішучий вчинок», — написав пан Палиця.

В реальному житті Володимир Зеленський вирішив, що в умовах коронавірусу країна не зможе прожити без запозичень, і нікуди МВФ не «посилає». Навпаки — був змушений відмовити Ігорю Коломойському, який

вже не контролює значної частини фракції «Слуга народу» Якщо раніше депутати, які прийшли у парламент завдяки популярності Зеленського, демонстрували монолітність, то «антиколомойське» питання засвідчило розкол. Із 248 членів фракції 50 не дослухались до аргументів Президента і не дали голосів. Ситуацію врятували опозиційні фракції, які натиснули «за».

ТИМ ЧАСОМ

Жоден із волинських нардепів не підтримав закон. Представник «Слуги народу» Вячеслав Рубльов був «відсутній», у групі «За майбутнє» «відсутніми» значились Ігор Палиця, Ірина Констанкевич та Степан Івахів. Ігор Гузь не голосував. ■

■ Небезпечна зона

Фото rivne1.tv

Це не кадри з фільму жахів, а реалії: так сьогодні рятувальники проводять дезінфекцію транспортних засобів.

Село Тинне на Рівненщині — у печалі й тривозі

Одразу 9 випадків захворювання на COVID-19 підтвердили у лабораторному центрі Рівненської області. Всі хворі — мешканці Тинного Сарненського району. Їх ізолювали і помістили в інфекційне відділення центральної районної лікарні

Валентин СТАВСЬКИЙ

На час підготовки цього матеріалу троє жінок віком відповідно 58, 59 і 61 рік померли. У селі, яке стало епіцентром поширення COVID-19, наразі вживають посилені заходів безпеки. При в'їзді в цей населений пункт встановлено блокпости патрульних і рятувальників. Нацгвардійці разом зі співробітниками поліції цілодобово охороняють приміщення Сарненської центральної районної лікарні, патрулюють територію, щоб попередити будь-які правопорушення. Усім мешканцям Тинного заборонено залишати населений пункт, а рух габаритного транспорту пущено в обхід села. Наразі встановлюють зв'язки і контакти інфікованих з іншими особами. До слова, це село — густонаселене. Тут проживає майже 5 тисяч осіб.

Крім того, до Сарненської центральної районної лікарні цими днями госпіталізовано ще 3 мешканців сіл Чудель, Немовичі і Кам'яне-Случанське. А в Рівному підтвердили коронавірус у 74-річного чоловіка з Білої Криниці та у 51-річної жінки з обласного центру. Головний санітарний лікар Рівненської області Роман Сафонов сказав:

— Тих, хто занедужав, почали активно обстежувати, внаслідок чого значно зросла кількість екстрених повідомлень до обласного лабораторного центру про підозру в захворюванні на коронавірус. Більшість із них не підтверджується. За пацієнтами, які наразі перебувають в інфекційному відділенні Сарненської ЦРЛ, ведеться медичне спостереження. Епідеміологи проводять

відповідні протиепідемічні заходи. Виходячи з того, що більшість інфікованих — віруючі, які відвідували зібрання і богослужіння, роботи в епідеміологів немало.

На Рівненщині почали діяти мобільні бригади медиків, які перевіряють контактних із хворими на коронавірус осіб. А біля Сарненської ЦРЛ поставили палатку для проведення так званого сортування хворих. Голова Рівненської облдержадміністрації Віталій Коваль з цього приводу розповів:

— Оскільки Міністерство охорони здоров'я оновило

«Усім мешканцям Тинного заборонено залишати населений пункт, а рух габаритного транспорту пущено в обхід села.»

стандарту надання медичної допомоги хворим на COVID-19, то відтепер осіб із легкою формою коронавірусу госпіталізувати не будуть, а лише хворих у середньому і важкому стані. Саме тому ми створюємо мобільні бригади для діагностики тих пацієнтів чи контактних осіб, які перебувають у самоізоляції, або тих, у кого перебіг захворювання носить легкий характер, щоб обмежити їхнє пересування і перебування в контакті. В області орієнтовно буде 20 таких мобільних бригад.

За словами головного лікаря Сарненської ЦРЛ Василя Іванюка, до можливого збільшення потоку хворих заклад готовий. А прокуратура Рівненської області розпочала досудове розслідування масового зараження людей COVID-19 у селі Тинне Сарненського району.

Тим часом завідувач місце-

вої медичної амбулаторії Анатолій Речун повідомив, що після введення карантину очільники культових споруд заборонили парафіянам їх відвідувати. Зв'язок спалаху захворювання з богослужіннями заперечив і голова Немовичської ОТГ, до складу якого входить село Тинне, Віктор Савчин. Він, зокрема, повідомив, що після відповідного рішення виконкому всі відправи у церквах і молитовних будинках припинили.

До речі, коли після смерті першої жінки встановили, що в неї був коронавірус, то у місцевих ЗМІ з'явилася інформація, що її поховали традиційно, тобто, не дотримуючись заходів безпеки. Староста села Тинне Олександр Трохимець говорить:

— Ми тільки ввечері, після того, як поховали покійну, дізналися, що в неї була підозра на коронавірус. Похорон відбувся у молитовному будинку протестантської церкви. Але

жінка, яка померла, не була її парафіянкою. Вона взагалі не ходила ні до якої церкви. А ховали її протестанти, бо хтось же мусив це зробити... Родичі звернулися до них із відповідним проханням.

А ось що повідомив журналістам старший пресвітер Рівненського обласного об'єднання Української церкви християн віри євангельської Олександр Коток:

— Наші проповідники причетні до цього похорону. Там були присутні родина і близькі люди померлої. Про її хворобу ніхто не знав, бо на той час був зовсім інший медичний діагноз. Наразі всі наші проповідники перебувають у самоізоляції. Я особисто зателефонував кожному з них після того, як стало відомо про підозру на коронавірус у покійної. Відтак нині вони самоізовані і з ними працюють спеціалісти. ■

■ Політика

«Ці голосування показали — хто рятує країну, а хто служить олігархам»

Голосування за закон про банки і закон про землю чітко проводить водорозділ між тими, хто за європейську Україну, і тими, хто за олігархічну або проросійську. Про це заявив народний депутат від «Європейської солідарності» Микола Княжицький (на фото)

Foto espresso.tv

Дарія КЛИЧ

«У нас фінансова криза з двох причин: нефахове управління влади Зеленського і пандемія. Друге наклалося на перше. Бюджет порожній. Отже ми або входимо в дестабілізацію, програємо війну, дерибанимо країну між олігархами, або беремо кошти у МВФ. Міжнародний валютний фонд — єдине джерело на сьогодні. І структура, яка спрямовує Україну до європейської ринкової економіки з вер-

або відчути власну відповідальність за Україну. Він, слава Богу, вибрав друге». Микола Княжицький наголосив, що Петро Порошенко і «Європейська солідарність» завжди були за європейський вибір, європейські моделі розвитку. «Тому ми і проголосували за банківський закон», — додав він.

Політик також підкреслив, що закон про ринок землі фракція «Європейської солідарності» підтримала тільки після ура-

«У Зеленського був вибір: або стати останнім президентом, дати країну на розграбунок олігархам, які привели його до влади, або відчути власну відповідальність за Україну. Він, слава Богу, вибрав друге.»

ховенством права. МВФ вимагав закону про ринок землі за європейською моделлю та унеможливлення розкрадання держави під виглядом повернення банків через корумповану судову систему», — зазначив політик.

Княжицький додав: «У Зеленського був вибір: або стати останнім президентом, дати країну на розграбунок олігархам, які привели його до влади,

хування її принципів зауважень. «МВФ ніколи не казав, якого саме закону він хоче. «Європейська солідарність» хотіла закон про ринок за європейською моделлю. Олігархи хотіли розікрати для спекуляцій державні землі. Відповідальні колеги зі «Слуги народу» прислухались до аргументів «Європейської солідарності». Наші умови було прийнято», — зазначив Княжицький. ■

Зміни, яких добилася «Європейська солідарність»

БУДЕ РИНОК — НЕ ДЕРИБАН

Було у першому проєкті Зеленського

- Дерібан 11 млн га землі у державній власності
- Дерібан землі у комунальній власності
- Відсутність обліку всіх земельних ділянок
- Іноземці можуть купувати землю
- Відсутність мінімальної ціни на землю
- 200 000 гектарів для одного покупця
- Можливість купувати за корупційні кошти та кошти, набуті внаслідок злочинів

Стало у Законі

- Земля державної власності продаватись не буде
- Земля комунальної власності продаватись не буде
- Буде утворено прозорий земельний кадастр
- Земля не буде продаватися іноземцям і особливо громадянам країни-агресора
- Встановлено мінімальну вартість землі
- Не більше 100 гектарів в одні руки
- Продаж можливий виключно за рахунок «легальних» коштів, отриманих законним шляхом

Резонанс

Фото rbc.ua.

Через рік, з 1 липня 2021-го, ви зможете продати свій земельний пай. Або ж докупити ще.

ВЕРХОВНА РАДА ДОЗВОЛИЛА ПРОДАЖ ЗЕМЛІ

31 березня після півночі парламент ухвалив закон про обіг земель сільськогосподарського призначення

Василь КІТ

Це рішення підтримало 259 народних депутатів: «Слуга народу» — 206 представників, «Європейська солідарність» — 23, «Голос» — 13, «Довіра» — 12, «Позафракційні» — 5, ОПЗЖ — 0, «Батьківщина» — 0, «За майбутнє» — 0. Президент Володимир Зеленський під час фінального голосування перебував у залі.

Жоден із волинських народних

Жоден із волинських народних депутатів закон не підтримав. Вячеслав Рубльов, Ігор Палиця, Ігор Гузь, Ірина Констанкевич та Степан Івахів значились як «відсутні».

депутатів закон не підтримав. Вячеслав Рубльов, Ігор Палиця, Ігор Гузь, Ірина Констанкевич та Степан Івахів значились як «відсутні».

«РБК-УКРАЇНА» ПЕРЕРАХУВАЛА ОСНОВНІ МОМЕНТИ В ЗАКОНІ:

● До 1 січня 2024 року купувати землю зможуть тільки фізичні особи — громадяни України.

● Допуск іноземців до купівлі землі на території України стане можливим лише після прийняття відповідного рішення на загальнонаціональному референдумі.

● Землі сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності продаватимуться не будуть.

● Концентрація землі в одні руки в перші два роки після запуску земельної реформи обмежена площею у 100 га.

● З 1 січня 2024 року купувати землю дозволять українським юридичним особам в концентрації не більше 10 тис. га.

● Розрахунок за придбання ділянок буде проходити тільки в безготівковій формі.

● Банки можуть бути власниками земельних ділянок у межах стягнен-

ня застави. Такі ділянки повинні бути відчужені на торгах протягом 2 років.

● Юридичним особам, учасниками яких є громадяни держави-агресора, фізичним особам, щодо яких застосовані санкції, забороняється купувати землю навіть за умови проведення референдуму.

● Іноземним громадянам забороняється придбання земельних ділянок у 50-кілометровій зоні від державного кордону України, незалежно від рішення референдуму.

● Ціна продажу ділянок сільськогосподарського призначення не може бути нижчою від їх нормативної грошової оцінки. Ця норма буде діяти до 1 січня 2030 року.

КОМЕНТАР

Петро ПОРОШЕНКО, лідер «Європейської солідарності»:

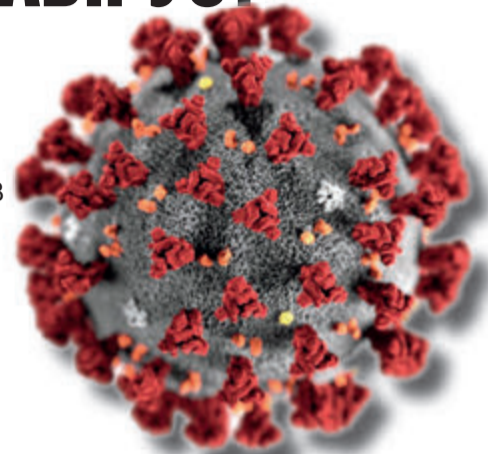
«Сьогодні нами прийнято надважливе рішення. Запущений ринок землі. Я ще раз підкреслюю, що мова не йде про продаж землі. Це була принципова позиція «Європейської солідарності», яку я маю честь очолювати. Ми наголосили, що єдина можливість, коли наша партія підтримає запуск ринку, буде заборона продажу української землі. 11 млн гектарів, які належать державі, тобто українському народу, заборонено продавати згідно з цим законом. Це поправка «Європейської солідарності», і сьогодні у залі вона була проголосована. Земля, яка є у комунальній власності, у власності муніципалітетів, також заборонена для продажу. Знайдені відповіді, що робити і як підтримати українського фермера, який уже багато десятиків років отримав право постійного землекористування. Лише їм надана можливість володіти землею за межами 100 гектарів. У цих умовах також зроблені кроки, щоб не допустити монополізації землі агрохолдингами.

Ми зберегли українську державну землю, ми зберегли комунальну власність і сьогодні надали право тільки тим, хто багато років володіє землею як мешканець, як той, хто її обробляє, самому визначати долю власної землі». ■

Економіка

ЯКІ НАСЛІДКИ ПРИНЕСЕ КОРОНАВІРУС?

Експерти називають стратегічною помилкою зупинку роботи бізнесу та більшості підприємств країни й твердять, що такі дії можуть вбити істотно більше людей, ніж сама інфекція

Алла ЛІСОВА

Моя добра знайома має в центрі Нововолинська і ще у двох районних центрах магазини сучасного одягу, які вже третій тиждень зачинені у зв'язку з карантинном. Під час останньої розмови молода жінка висловлювала занепокоєння, яке межувало з відчаєм. Каже, в товар вкладені немалі кошти, а прибутків практично нема.

— Стараємося використовувати інтернет, маємо свою сторінку й постійних клієнтів. Але посудіть самі: коли раніше продавали до двадцяти одиниць товару за день, то тепер 4–5 на тиждень. Якщо так триватиме далі, то на нас чекають не лише мінуси, а й крах...

Карантин, введений в Україні через поширення коронавірусу, призвів до закриття майже всіх магазинів та закладів сфери послуг, окрім продовольчих точок, аптек і тих, котрі реалізують засоби гігієни, насіння, пестициди, міңдобрива тощо.

Підприємці, які зараз називають свою діяльність «бізнесом проїдання», вже рахують збитки. До торговців додалися власники ресторанів, розважальних закладів та салонів краси, удар по яких особливо відчутний. Попервах надіялися, що дистанційна робота та адресна доставка товарів, іжі в умовах карантину буде більш результативною, але із замовленнями негусто.

В останні роки й так ФОПам доводилося нелегко, оскільки ми стали більше витратити на комунальні послуги та продукти харчування, вартість яких зросла. Прогнозувати, як функціонуватиме бізнес після карантину, наразі не береться ніхто, адже зрозуміло, що люди, які в цей період здебільшого без доходів, не побіжать у ресторан або купувати обнову.

Цю тривогу поділяє багато аналітиків у сфері економіки. Без оптимізму вони сприйняли законодавчі зміни для підтримки підприємців, які дають лише частковий ефект. Як відомо, уряд передбачив певні послаблення для малого бізнесу, які діятимуть лише з 1 березня до 30 квітня 2020 року. Зокрема, звільнення від податку на землю та нерухомість, від сплати єдиного соціального внеску ФОПів, фермерів та «осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність» (від адвокатів і нотаріусів до артистів та майстрів за викликом), але за умови, що вони не мали прибутку впродовж місяця або кварталу. Тих, хто сплатить ЄСВ невчасно, порушить податкове законодавство, крім спроб продажу заставного майна, незаконного продажу пального чи спирту, не штрафуватимуть. Також не нараховується пеня за затримку сплати податків. Однак підприємці кажуть, що цей закон їх не дуже захищає, оскільки більше поширюється на самозайнятих осіб. А щоб не сплачувати податків за своїх робітників, треба буде ще довести вимуваний простій.

З одного боку, карантин вчить гнуч-

кості в роботі бізнесу, однак уже зараз зрозуміло: обсяги цього ринку досі залишаються значно меншими, ніж попередня докартинна торгівля. Але якби цим і обмежилось...

Чимало експертів твердять, що держави, які потерпають від поширення вірусу та спаду економічної активності, використовують свої нарощувані раніше фінансові запаси, і цим підтримують цілі сектори економіки. Україна таких запасів не має. Окрім того, бачимо тенденцію призупинення наміченого на початок березня підвищення пенсій. Індексацию обіцяють провести з травня. Серйозним навантаженням на бюджет лягає і зниження виплат ЄСВ, податку на доходи громадян. Через вимушені відпустки за власний рахунок зменшаться податкові надходження. Не буде їх і від імпорту через відсутність торгівлі багатьма товарами. Відтак уряд веде переговори з МВФ,

Попервах надіялися, що дистанційна робота та адресна доставка товарів, іжі в умовах карантину буде більш результативною, але із замовленнями негусто.

щоб отримати цільову підтримку для подолання наслідків пандемії.

А наразі боротьба з епідемією COVID-19 в Україні дедалі більше радикалізується. Серед заходів, які плануються в режимі надзвичайної ситуації, — зупинка «нестратегічних» підприємств. Їхня зупинка і банкрутство спровокують різкий сплеск безробіття, що стане сильним соціальним стресом не лише для тих, хто втратив роботу, а й членів їхніх сімей. І друге. Чи легко буде визначити, які підприємства є «стратегічними»? Зрештою, випуск будь-якого товару складається з «ланцюжка», у якому задіяне не одне виробництво, тож потрібно знати всі технології та бізнес-процеси в десятках галузей промисловості, а такої інформації немає в жодному державному органі.

Введення карантину вже вдарило по українських виробниках і призвело до стрибка цін на товари в магазинах. Звісно, діє тут суб'єктивний фактор. Та разом із тим відомо, що українське товаровиробництво також залежне від імпортних компонентів. І придбати їх можна за валюту, яка суттєво здорожчала. Отже, виходить замкнуте коло, розірвати яке можуть лише логічні, продумані та злагоджені кроки всіх гілок влади в Україні.

А тим часом у Верховній Раді 30 березня не проголосували за антикризовий пакет Кабінету Міністрів України на чолі з Денисом Шмигалем. У різних фракцій та груп власні застереження, тому друга спроба має відбутися на початку квітня. ■

■ Перша лінія

«АЛЛО, «ШВИДКА»? У МОЄЇ ДРУЖИНИ, НАПЕВНЕ, КОРОНАВІРУС...»

Фото із фейсбук-сторінки Анатолія КАЛЕНЮКА.

Про Анатолія Каленюка, завідувача Ківерцівського відділення обласного центру екстреної медичної допомоги, лікаря вищої кваліфікаційної категорії, з вдячністю розповідають пацієнти, з повагою відгукуються колеги, адже він — справжній професіонал, інструктор Європейської ради реанімації, добрий наставник для молодих медиків. Як працюється йому в нинішні тривожні часи?

Тепер Анатолій Каленюк, як і всі працівники Центру екстреної медичної допомоги, на виклики виїжджає нерідко в спеціальному захисному одязі.

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

— **А**натолію Леонідовичу, що змінилося у вашій роботі з того часу, як стала поширюватися коронавірусна інфекція?

— У нашому відділенні є 5 бригад екстреної медичної допомоги, це — 60 працівників, фельдшерів — переважно молоді жінки. Тому зросло відчуття відповідальності за їхню безпеку. На перших порах спільно навчалися, як одягати захисні костюми, відпрацьовували алгоритм дій у різних ситуаціях. Викликів зараз надходить не більше, ніж раніше, люди розуміють, що легке нездужання — не привід викликати «швидку».

— **Адо хворих із підозрою на COVID-19 доводилося виїжджати?**

— Недавно наша бригада мала такий виклик. Диспетчер,

приймаючи звернення, з'ясувала, що літній чоловік занедужав через 5 днів після приїзду онука з Польщі. Дідусь мав високу температуру, інші симптоми гострого респіраторного захворювання. Тому була певна настороженість, працівники виїжджали у відповідному спорядженні. На щастя, згодом епідеміологи нам повідомили, що підозра на коронавірус не підтвердилася.

Бувають і курйозні випадки. Минулої суботи звернувся житель одного села, повідомив, що захворіла дружина: гарячка, все в неї болить. Допитувався, чи є в нас експрес-тести. Прибули на місце, зайшли до хати, там жінка справді лежить, стогне. Оглянув її — а вона вся в синцях, тоді й стало зрозуміло,

що захворіла молодичка не через коронавірус...

— **Я знаю, що ви підтримуєте контакти з колегами з Прибалтики. Що розповідають вони?**

— Майже щодня спілкуюся зі своїми добрими друзями з Литви. У них приблизно 3 мільйони жителів, а кількість інфікованих така ж, як в Україні. Парамедики там зараз працюють із величезними навантаженнями. Вони вважають, що у нас або недостовірні статистика, або пік захворюваності ще попереду.

— **На вашу думку, коли його очікувати?**

— Можливо, через днів 10. Тут багато залежить від кожної людини, від того, наскільки ретельно дотримуються вимог

самоізоляції ті, хто повернувся з-за кордону. Зверніть увагу, як наші жителі поведуться під час карантину. Судячи з гульбищ у парках у погожі дні, гаряча пора у медиків ще попереду.

— **Ви були переможцем багатьох міжнародних змагань парамедиків, тепер вас запрошують на них у якості судді. Чи були там завдання, схожі на ті, які треба виконувати у реальній практиці зараз?**

— Років три тому, пригадую, було завдання про наслідки враження біологічною зброєю. Тоді ніхто й припустити не міг, що перед нами постануть настільки серйозні виклики. Тому я своїм працівникам завжди наголошую, що потрібно постійно навчатися, використовувати

кожну можливість для цього. І сам так роблю, маю «колекцію» сертифікатів, часто їжджу на стажування.

— **Кажуть, у багатьох областях медики пишуть заяви на звільнення, бо налякані коронавірусом.**

— У нас у колективі нормальна, спокійна атмосфера. Зараз забезпечення засобами захисту поліпшується. Нещодавно 20 добротних, надійних комбінезонів, 30 штук окулярів і щитків ківерцівському відділенню передали волонтери. Вчора в області розподілили між лікувальними закладами партію захисного спорядження. Тому будемо мати запас на випадок загострення ситуації.

«**Вважають, що у нас або недостовірні статистика, або пік захворюваності ще попереду.**»

— **Чи тестують медиків на коронавірус?**

— Поки що ні, але, на мою думку, це варто робити. Ми ж контактуємо з багатьма людьми, і у випадку безсимптомного перебігу хвороби є загроза зараження інших.

— **Як ваші рідні, сусіди ставляться до того, що ви щодня знаходитеся в зоні ризику?**

— З розумінням. Рідні знають, що я дуже люблю свою роботу й відсиджуватися у такий час не зможу. Тому не перечать. Сусіди в мене — лікарі. Одне слово, з цим проблем не виникає.

— **Спасибі. Нехай Бог оберігає вас і ваших колег, які зараз на першій лінії боротьби з коронавірусною інфекцією.** ■

■ Прошу слова!

ЗЕМЕЛЬНИЙ ЗАКОН:

«ДІЯВОЛ КРИЄТЬСЯ В ДЕТАЛЯХ»

Як зазначено в епіграфі повісті «Земля» Ольги Кобилянської: «Кругом нас знаходиться якась безодня, що її вирила доля, але тут, у наших серцях, вона найглибша». Алегорично, але по-іншому не можна пояснити рішення 259 народних депутатів натиснути кнопки за позбавлення українців найціннішого активу — землі. Скринька Пандори відкрита

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ, народний депутат України

Так, ринок землі був потрібен. І цю тезу не варто обговорювати, хоча час ухвалення відкриття обрано не найкращий — в країні і світі епідемія коронавірусу, карантин; війна на Сході, турборежим і нічне голосування на позачерговій сесії... щось таке злодійське є у цьому.

Але що насправді криється в законі, за який проголосували?

1. Закон був ухвалений всупереч суспільній думці (адже результати всіх проведених соціологічних досліджень свідчили про те, що українці проти такого кроку).

2. Його «протягнули» у час пандемічного коронавірусу —

у час коли потрібно дбати про життя людей, медиків, коли потрібно залучати фахівців для порятунку економіки (бо, вочевидь, сама центральна влада на це не здатна).

3. Документ прийняли на вимогу Міжнародного валютного фонду, щоб отримати черговий кредит. Йдеться про обіцяні 5,5 мільярда доларів і ще, можливо, 3-4 млрд, які відразу ж знову підуть на погашення зовнішніх боргів України. Тобто ціна всієї української землі, плодючого чорнозему, сьогодні мізерна — 8 млрд доларів! Минулого тижня на саміті «Великої двадцятки» країнам, які розвиваються, з-поміж важливих заходів подолання наслідків коронавірусу і потенційної кризи дозволили здійснити реструктуризацію зовнішніх боргів. Та влада України ані кроку не зробила у

цьому напрямі. Натомість вирішила, що можна розраховуватися нашою землею.

Зважаючи на ці фактори, зрозуміло: цей закон вигідний не українцям, а іноземним кредиторам, МВФ. Наша земля потрібна їм, як економічний, продовольчий та фінансовий ресурс.

При позірній прозорості і до-

«**Де тут українці?! Де тут вигода для фермера, пересічного громадянина України? Адаже зрозуміло, що продати землю можна, а купити? Чи зможуть українці купити?!**»

сягнутих компромісах у законі є небезпечні норми, як кажуть, «диявол криється в деталях». До прикладу:

1. Відсутність обмеження щодо власності пов'язаних осіб на землю сільськогосподарського призначення у прийнятій редакції (в першому читанні було таке обмеження) дасть можливість легко обходити обмеження, встановлене на рівні 100 гектарів. Адаже без проблем можна буде реєструвати по-

100 гектарів землі на родичів усіх рівнів.

2. Це особливо небезпечно в поєднанні з тим, що іноземці зможуть реєструвати землю на підставних осіб — громадян України і вже в них номінально брати в оренду або користуватися такою землею.

3. Законопроектом скасовується мораторій на зміну цільового призначення землі сільськогосподарського призначення, не передбачається жодного контролю за її використанням, не міститься вимог щодо збереження родючості та стану землі.

4. Не передбачається створення та умов діяльності Державного земельного банку, якому в першу чергу мало б належати право на викуп земельних ділянок сільськогосподарського призначення та надавав би їх громадянам України і фермерським господарствам за пільговою ставкою.

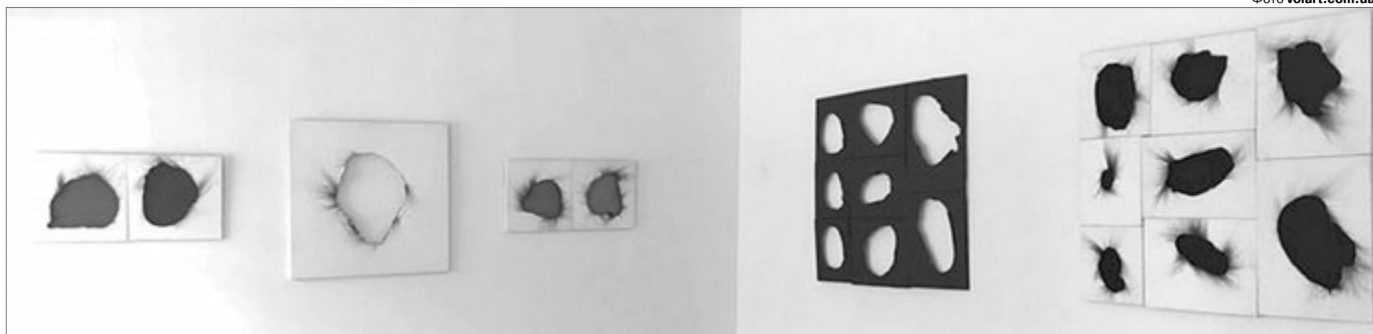
5. Банки отримали право брати землю під заставу по коефіцієнту 1/3, тобто позичальник отримуватиме 33% від її оціноч-

ної вартості. Наприклад, з оціночної вартості землі, яка становить 3 тисячі доларів, на руки фінустанова видасть близько тисячі доларів такої позики. Якщо ж ви протермінували кредит, банк нараховує пеню і потім забирає землю. При такій схемі фінустанови зможуть концентрувати у своїх руках необмежену кількість землі. А згодом ще й стануть власниками з правом на продаж — і тут уже можна іноземним компаніям.

Де тут українці?! Де тут вигода для фермера, пересічного громадянина України? Адаже зрозуміло, що продати можна, а купити? Чи зможуть українці купити?! Український фермер знову лишається на маргінесах. Він не зможе купити землю на таких умовах, навіть якщо й захоче. Більше того, уряд при перегляді Держбюджету-2020 вилучив кошти, передбачені на підтримку аграріїв, на програми для розвитку села, забрав соціально-інфраструктурні субвенції у місцевих громад.

Скриньку Пандори відкрита. Час уже покаже... Ми все робили з колегами з групи «За майбутнє», аби захистити інтереси фермерів, пересічних громадян, їхнє право стати власниками української землі і України як держави з потужним агроекономічним потенціалом. Та на жаль... ■

■ Редакційний щоденник

Коли ми зможемо наживо побачити ці картини лучанина Іштвана Куса?

ЯК ПЕРЕЖИВУТЬ ВОЛИНСЬКІ СІЛЬГОСПВИРОБНИКИ СПРИЧИНЕНУ КАРАНТИНОМ КРИЗУ?

З чого дивувався і чим переймався упродовж останнього часу заступник головного редактора «Газети Волинь» Сергій НАУМУК

...КЛОПОТАМИ МІСЦЕВИХ ФЕРМЕРІВ

Карантин, введений через пандемію коронавірусу, вніс суттєві зміни в суспільне життя. Одним із перших рішень влади було закрити ринки. Логічно, адже там постійно є скупчення людей, а запобігти поширенню хвороби можна насамперед ізоляцією.

Проте з часом виявилось, що не всі рішення такі однозначні. Скажімо, закриття продуктивних ринків сильно вдарило насамперед по місцевих виробниках овочів та молочних продуктів. Адже для багатьох селян чи фермерів продаж продукції на ринку — єдино можливий канал збуту. Бо доступитися до супермаркетів їм годі. Відтак із запровадженням карантину склалася така ситуація: з одного боку, є попит, з іншого — товар, але ланцюг постачання розірваний. Тим більше, що, за оцінками фахівців, до 60 відсотків овочів в Україні продавали саме через ринки.

Звісно, можна все списати на карантин. Але фермери цілком логічно ставлять питання, де можна швидше заразитися: у закритих приміщеннях супермаркетів чи на відкритих майданчиках?

— Ми розуміємо, що треба дотримуватися вимог безпеки, і згодні це робити. Але нинішня ситуація просто вбиває виробників. Скажіть, куди фермерів дівати молоко? Як казав мій колега, просто серце крається, коли доводиться щодня 100 літрів цінного продукту згодувати свинням. На початку карантину його оштрафували муніципалі, коли він привіз молоко за домовленістю з покупцями, тобто фактично це була доставка товару. У той же час супермаркети не торгують продукцією місцевих виробників, а завозять її здалеку. Окрім того, користуючись підвищеним попитом, вони

усі зібрання. По московських церквах люди збираються. То виходить московському попу у нас закон не писаний, а селянину, який хоче продати свою продукцію і якому завтра не буде на що жити, торгувати зась? — запитує Олег Галасун. — Якщо виробник не матиме збуту, то перестане вирощувати свою продукцію. Але ж карантин колись закінчиться, а поголів'я корів на той момент не добавиться. Тож доведеться імпортувати ще більше молока з Польщі чи прибалтійських країн.

Треба сказати, що не всюди обмежили роботу продуктивних базарів.

« Карантин колись закінчиться, а поголів'я корів на той момент не добавиться. Тож доведеться імпортувати ще більше молока з Польщі чи прибалтійських країн. »

значно підняли ціни на овочі, — каже заступник голови Асоціації фермерів і приватних землевласників Волині Олег Галасун.

Про зростання цін заявляє й «Український клуб аграрного бізнесу». Аналітик цієї асоціації Андрій Мартиненко повідомив, що з часу впровадження карантину, тобто з 12 березня, найбільше подорожчали овочі борщового набору: капуста — на 86%, морква — на 48%, столовий буряк — на 47%, картопля — на 39%. Зросли ціни й на гречану крупу (на 50%) та цукор (на 9%).

І не варто основною причиною підвищення цін вважати ріст курсу долара. Валюта до картоплі чи буряків має відношення лише тоді, якщо овочі завезені з-за кордону. Якщо ж це місцева продукція, то вартість долара на ній так різко не відобразиться.

— У нас же не заборонені геть

Скажімо, львівський оптовий ринок «Шувар» працює. Хоча туди заборонили доступ звичайних покупців, як це було раніше.

Тим часом Міністерство охорони здоров'я дозволило роботу продуктивних ринків при дотриманні певних умов. Проте луцька влада налаштована інакше. Мовляв, роботу ринків ніхто не проконтролює.

...ПЕРШОЮ ЛУЦЬКОЮ ВИСТАВКОЮ БЕЗ ГЛЯДАЧІВ

Виставка Іштвана Куса «Сонце нового дня» запрацювала у Галереї мистецтв Волинської обласної організації Національної спілки художників України. У цьому повідомленні не було нічого особливого, якби цей захід трапився у період, коли ще не було карантину.

Проте відкриття виставки, яку митець з Луцька готував півтора року,

організатори вирішили не відкладати. Тож роботи Іштвана Куса не лише прикрасили залу, але й були одразу вивішені на сайті Волинської організації НСХУ, аби всі охочі змогли долучитися до прекрасного. Зізнаюся чесно, що все-таки хотілося б побачити їх наживо. Та нікуди не подінешся, доводиться зникати ще більше сприймати світ через інтернет.

— У цьому проєкті мене цікавить ідея простору та простоти. Роботи були створені методом деколажу. Цей метод полягає у відборі, а не доданні. У процесі руйнування полотна двовимірна площина трансформувалася у тривимірну. Нині відбувається фізична ізоляція, але є соціальні контакти, — розповів художник у своєму відеозверненні.

Зате організатори планують провести закриття виставки після завершення карантину. Ну, що ж — це щось нове. Досі всі заходи урочисто здебільшого відкривали, а не закривали. Комусь доведеться порушити звичний плин речей. Можливо, у мистецькому світі Луцька це буде «Сонце нового дня».

...ШВИДКОЮ ДЕГРАДАЦІЄЮ ЛЮДУ

Пандемія коронавірусу та обмежувальні заходи оприявнили справжню суть деяких людей. І, на жаль, висновки невтішні: ми здатні здичавіти значно швидше, аніж того хотілося б.

Ще недавно вся країна обговорювала дикунство у Нових Санжарах Полтавської області, де камінням зустрічали автобуси з українцями, що прибули з китайського Уханя на ізоляцію в місцевій санаторій. Звісно, частину такої поведінки можна списати на агресивно налаштованих молодиків, які спеціально так вчинили, аби хтось зібрав політичні дивіденди. Та треба визнати, що якби люди реагували спокійно, то й молодикам було б діяти не з руки. Можна сказати, останні були просто більш радикальними, ніж решта. Але діяли цілком у дусі загальних настроїв, бо ж ніхто не кинувся їх спиняти. То вже потім, коли просвітлило в головах, новосанжарівці спохопилися і стали запевняти, що вони геть мирні і не проти уханських евакуйованих. На щастя, у жодного з них захворювання не виявили і Нові Санжари не стали епіцентром поширення коронавірусної інфекції, але містечко заслужило лиху славу.

Прошло трохи часу, і вже дивуюся з поведінки евакуйованих із В'єтнаму. Усі мас-медіа облетіло відео з аеропорту «Бориспіль», де натовп виламає скляні перегородки і просто вилітає з приміщення. Пізніше учасники розповіли, що люди були втомлені тривалим перельотом, знервовані довгим очікуванням та відсутністю будь-яких пояснень що й до чого. Воно-то так. Але хіба це виправдовує їхню поведінку? Кого обзивали «фашистами»? Може, самих себе? ■

■ Офіційно

Сільський староста очолив райдержадміністрацію

Кадрові рішення Президент України Володимир Зеленський прийняв 27 березня 2020 року, а у вівторок новопризначених голів Іваничівщини, Любешівщини та Турійщини було представлено громадськості

Мирослава КОЗЮПА

Зокрема, головою Іваничівської РДА став Микола Смалюк. Його кандидатуру під час засідання Кабінету Міністрів України було затверджено ще в січні. Згідно

із поданою декларацією Микола Миколайович володіє будинком у Переславичах Іваничівського району. У цьому селі, яке належить до Павлівської громади, він був старою. Має два автомобілі «VOLKSWAGEN», придбані у

2018 та 2019 роках, і мотоцикл «HORNET». Серед збережень — 75 тисяч гривень готівкою, а джерелом доходів декларує ведення особистого селянського господарства.

Турійський район очолила Ольга Черен, яка до

цього була головою райради, зарплата — основне джерело її доходів у 2019 році, — 289 015 гривень. Ще 19 200 гривень вона отримала від сільськогосподарського кооперативу «Слава» за надання майна в оренду та 9 497 — дивідендів. У родині є кілька земельних ділянок у селі Маковичі, трактор, автомобіль «Hyundai» та два мотоцикли.

Голову Любешівської райдержадміністрації Юлію Подерню-Масюк представлено у відеоселекторному режимі. Вона проживає у селі Залізниця. У 2019 році одержувала соціальну допомогу на

утримання дитини-інваліда (31 847 гривень) та соціальної допомоги як малозабезпечена сім'я (10 692 гривні). 33 826 гривень жінка мала зарплатної плати та 3 200 — компенсації за виконання повноважень депутата Любешівської ОТГ (ВО «Батьківщина»).

Представляючи нових посадовців, перший заступник голови ОДА Леонід Кирилюк наголосив на важливості співпраці усіх гілок влади на території районів. Адже перед ними стоять нелегкі виклики сьогодення. Він побажав нахнення та плідної роботи на благо розвитку районів та Волині. ■

■ Із перших уст

«ДО НАС НІХТО НЕ ПРИХОДИТЬ, БО МИ НЕ ПУСКАЄМ»

У Луцькому геріатричному пансіонаті гостям нині не раді

У період карантину, викликаного стрімким поширенням коронавірусної інфекції, установи, де перебувають люди поважного віку, автоматично стали зоною ризику. Бо ж відомо, що старенькі здебільшого переносять цю недугу найважче. Що роблять у закладі, окрім того, що не пускають сторонніх?

Оксана КОВАЛЕНКО

Директорка установи Алла Гнатюк каже, що обмежувальних заходів у них чимало. Наприклад, проводять посилену дезінфекцію, двічі на день вимірюють усім температуру. «Дякувати Богу, на сьогодні у нас немає хворих, ні з температурою, ні з ГРЗ, ні з грипом», — тишиться і додає, що профілактично мешканці пансіонату приймають

протівірусні препарати (по таблетці на день). Пані Алла зауважила, що задля підтримки імунітету закупили лимони, а до традиційних сніданків-вечер додали перепелині яйця.

Зараз у пансіонаті проживає 148 осіб, близько 80 прикуті до ліжка. Серед мешканців є люди з інвалідністю, з важкими захворюваннями, багато хто не має родичів. Якщо все ж комусь приносять

Фото з архіву Алли ГНАТЮК.

Місцеві мешканці уже звикли, що персонал тепер постійно в масках та рукавичках.

передачу, то мусять залишити її на в'їзді поблизу охоронного пункту. Пакунок обробляють спреєм, а через дві години передають.

Втім, назвати пансіонат абсолютною закритою територією не можна, адже працівники їздять з дому на роботу.

«Пані Алла зауважила, що задля підтримки імунітету закупили лимони, а до традиційних сніданків-вечер додали перепелині яйця.»

(Групується по кілька і платять за довозення). Алла Гнатюк запевнила, що всі вони належно проінструктовані щодо карантинних обмежень, ознайомлені зі спеціальним наказом. Каже, що сама особисто щодня нагадує про заходи безпеки: «Думаю, наші працівники зацікавлені, щоб усе було за правилами, щоб усі тут були здорові».

■ Актуально

Як запитися продуктами, не наражаючись на небезпеку?

ТОВ «ВОЛИНЬТАБАК» має 28 торгових точок у Луцьку, а загалом їх на території Волинської, Львівської, Чернівецької, Хмельницької, Житомирської та Рівненської областей понад 250. Підприємство змінило напрям своєї діяльності у зв'язку із ситуацією, що склалася через поширення коронавірусної інфекції

Оксана КРАВЧЕНКО

ПО ПРОДУКТИ — ДО КІОСКІВ ТОВ «ВОЛИНЬТАБАК»

Цікаву пропозицію, як запитися продуктами, не боячись COVID-19, оприлюднили під час пресконференції у компанії. Її керівники розповіли, що підтримують заходи, запроваджені Кабміном задля запобігання поширенню на території України коронавірусної інфекції. Саме тому й прийняли рішення дещо змінити асортимент товарів у мережі кіосків та зосередитись на торгівлі тим, що найнеобхідніше для людей.

ТОВ «ВОЛИНЬТАБАК» є оператором ринку харчових продуктів, що дає змогу забезпечувати населення товарами, на які в умовах карантину виник підвищений попит, доступність яких є надважливою для соціально незахищених верств населення. Це — хліб, борошно, крупи, олія, вода, напої тощо. Їх дуже зручно купувати в невеликих торгових точках, що розташовані на вулицях міст.

Як зазначив директор Асоціації «СПЕЦІАЛІЗОВА-

НА ТОРГІВЛЯ» Андрій Леньо, вдатися до такого кроку підприємство спонукала турбота про людей. Адже торгівля продуктами в кіосках дасть змогу зменшити черги в магазинах, а відтак покупці уникатимуть контактів, які вкрай небезпечні в умовах карантину. Тут же нема потреби заходити в приміщення, достатньо підійти до віконечка, і продавець, який перебуває за склом, запропонує вам усе необхідне.

вдячності сприймуть громадяни поважного віку, особи з інвалідністю, хронічними недугами. Це — реальний вияв уваги і турботи про тих, кому нині найважче.

«БУДЕМО ПРАЦЮВАТИ — ЗАБЕЗПЕЧИМО НАДХОДЖЕННЯ ДО БЮДЖЕТУ»

Людей сьогодні тривожить не тільки загроза коронавірусу, а й віддалені наслідки, пов'язані із запро-

«Хліб, борошно, крупи, олія, вода, напої тощо. Їх дуже зручно купувати в невеликих торгових точках, що розташовані на вулицях міст.»

Окрім того, для людей поважного віку ТОВ «ВОЛИНЬТАБАК» запроваджує доставку товарів, щоб вони могли залишатися вдома і дотримувалися вимог карантину. Оскільки ця категорія населення є найбільш вразливою до коронавірусу, для неї послуга буде безкоштовною. Таку ініціативу соціально відповідального бізнесу з

вадженням надзвичайної ситуації: безгрошів'я, криза, безробіття.

— У цей нелегкий час одним із основних завдань для нас є збереження робочих місць для працівників. Адже на сьогодні без заробітної плати та засобів існування може залишитись 770 продавців, — наголосив під час пресконференції засновник

Фото vtabak.com.

У мережі кіосків «ВОЛИНЬТАБАК» вирішили змінити асортимент товарів і зосередитись на торгівлі тим, що найнеобхідніше для людей.

ТОВ «ВОЛИНЬТАБАК» Сергій Чайка. — Безперебійна робота нашої мережі дасть змогу впевненіше почуватися не лише працівникам, а й членам їхніх сімей. Зрештою, від повної зупинки торгівлі у програти залишиться не тільки колектив. Це означатиме втрату надходжень у сумі 50 мільйонів гривень до бюджетів усіх рівнів, в т. ч. місцевих. Наша ініціатива, що полягає у зміні напрямку діяльності підприємства, сприятиме поповненню бюджетів, що в свою чергу надасть владі додаткові кошти для боротьби з коронавірусом.

Юрисконсульт ТОВ «ВОЛИНЬТАБАК» Юлія Володкевич додала, що адміністрація дбає про безпеку покупців

та персоналу. Продавці мають засоби індивідуального захисту (маски, рукавиці, антисептики). Є можливість дезінфекції рук у прикасових зонах. Двічі на день відбуваються заміри температури працівників. Здійснюється додаткова санітарна обробка обладнання. Цей проект підприємства є взаємовигідним для всіх: населенню буде зручно і безпечно купувати продукти, працівники не втратять роботи, а бюджети — надходжень. Тому колектив розраховує на підтримку своєї ініціативи.

— Спільно легше здолати виклики й негаразди, які сьогодні стоять перед суспільством, — підсумував розмову засновник ТОВ «ВОЛИНЬТАБАК» Сергій Чайка.

Микола Шум став головою Господарського суду Волинської області.

Його обрано зборами суддів більшістю голосів за результатами таємного голосування 31 березня 2020 року.

В одній хаті ізолювалися заробітчани у селі Гоцанського району на Рівненщині. Сім'я та ще двоє односельців, з якими разом працювали у Польщі, тепер живуть спільно. Родичі і друзі підтримують їх та всіляко допомагають: приносять необхідні речі і продукти до паркану, після чого самоізолювані виходять та забирають залишене. «Гарний приклад для наслідування! — каже голова райдержадміністрації Василь Романюк. За його даними, у район повернулося приблизно 170 заробітчан.

■ Випробувано на собі

Тамара ТРОФИМЧУК

«ТЕПЕР АКТИВНО ПРАЦЮЄМО І В ТЕЛЕФОННОМУ РЕЖИМІ!»

Волинське село Шклинь серед іншого відоме тим, що тут встановлено найбільший за розмірами в області, а може, й в усій країні прапор. Його підняли торік над відпочинковим комплексом «Злагода» у День Державного прапора з ініціативи власника закладу Володимира Линчука. Ця велична картина — шовкове синьо-жовте полотнище в небі — закарбувалася у пам'яті. З тих пір Шклинь я сприймаю як село міцних господарів і патріотичних людей.

Як у кожному населеному пункті тут є кілька точок, навколо яких крутяться життя: школа, церква, медпункт і пошта. Якщо дві перших на час карантину зачинені, то пошта працює, хоч і змінила звичний режим роботи. Зокрема, селян попросили якомога менше приходити у відділення, натомість телефонувати листоношам. Вони приймають замовлення і швидко його доставляють.

— Нам видали халати, маски, рукавиці, — розповідає начальник відділення поштового зв'язку Шклинь Лариса Рудусь. — Дезинфектором обробили підлогу. Наші працівники багато ходять, у робочий день це може бути до 30 кілометрів, контактують із сільчанами. Хотілося б, щоб звернули більше уваги на їхній захист, подбали про них. Бо вони йдуть до людей з усім, що у нас є. Відділення за місяць продає товару на 20 тисяч гривень. Все, що селяни замовляють, дівчата беруть із собою. У мобілках вони мають списки клієнтів, яких обслуговують, працюють у телефонному режимі.

Пенсіонери дзвонять, кажуть, що треба принести, — порошок, ковбасу чи щось інше, що є на пошті. У нас кризи немає. Туалетного паперу достатньо, сьогодні вафлі «Артек» надійшли по 5 гривень. Це дешевше, ніж у магазині. Люди люблять наші товари і швидко їх розбирають, бо все завжди свіже. Вдячні клієнтам, що користуються нашими послугами, а не віддають перевагу інтернету.

У четвер у відділенні, як зазвичай, кипить робота: листоноші сортують газети, щоб рознести передплатникам. Наповнюють виданнями свої нові чорні сумки, які навіть підняти не кожному під силу.

Наталія Вінчук із дільниці № 1 обслуговує село Шклинь. Ця життєрадісна

«Мене охоплює радість, коли бачу листоношу. Нарешті під час карантину жива людина прийшла»

Понад два тижні тому вся країна пішла на карантин, залишивши на передньому фланзі лише медицину, службу надзвичайних ситуацій, поліцію, аграріїв і пошту. В той час, коли інші установи закрилися, працівники відділень зв'язку не припинили роботи, а, вживаючи запобіжних заходів, і далі йдуть до людей, щоб доставити їм необхідне. Як це відбувається нині, в яких умовах працюють поштарі, журналістка «Волині» побачила на власні очі, коли разом із листоношею села Шклинь Горохівського району обійшла одну вулицю цього населеного пункту

Людмила Юшак, Лариса Рудусь, Наталія Луцук, Наталія Вінчук (зліва направо) до роботи в складних умовах готові.

жінка трудиться на пошті 8 років, має трьох дітей і — в що вже зовсім важко повірити — двох онуків. Минулий рік для Наталії був тривожним — чоловік переніс інфаркт. А до того він і діти часто допомагали справлятися з обов'язками.

Для листоноші дільниці № 2 Людмили Юшак рік був взагалі чорним. Людмила Омелянівна поховала чоловіка, життя якого обірвалося на 55-му році через тромб. Тепер ця приємна жінка носить темну хустку і в роботі

кують сьогодні свої сумки.

Тим часом у відділення по одному заходять люди. Олена Черчик прийшла на пошту за насінням. «Зверніть увагу на цю оптимістичну жінку, людина думає про майбутнє», — підказує мені Лариса Опанасівна.

— Я все життя передплачу «Волинь», люблю ваше видання. Хоч маю вдома інтернет, але газета є газета, — каже пані Олена, місцева фермерка, яка вирощує капусту й помідори.

«Я й раніше чула, що на пошті погані люди не затримуються. Але після поїздки у Шклинь засвоїла це як істину.»

шукає сил жити далі. Людмила Омелянівна працює тут уже 17 літ, каже, приросла душою до служби зв'язку. Більший, ніж у неї, стаж має тільки начальник відділення Лариса Опанасівна — вона віддала пошті 34 роки.

Третьою дільницею, що у селі Бережанка, за 9 кілометрів від Шклиня, опікується Наталія Луцук, яка тут і мешкає. Уважна до людей, швидка в роботі, вона долає відстані велосипедом, який потребує заміни. А загалом поштове відділення має в підпорядкуванні 240 дворів у Шклині і 120 — у Бережанці. Це понад 1300 клієнтів, для яких листоноші па-

хиталася від вітру. І саме небайдужі поштарі звернулися до нашої газети з проханням допомогти дівчині. І добрі люди — читачі «Волині» — це зробили!

«НАША ЛЮДМИЛА — ЗОЛОТО!»

Посортувавши періодику, листоноші збираються на дільниці, і ми з Людмилою Юшак також вирушаємо в дорогу. Наш маршрут пролягає на найближчу вулицю, в куток, де живе місцева інтелігенція — вчителі, бухгалтери, ветеринари. Про це свідчать добротні будинки, чисті подвір'я, пофарбовані паркани. Попри теплу погоду і спів пташок, людей на обійстях майже немає. Знаючи, яким оманливим буває безрешетеве тепло, господарі ще не ризикують працювати на вулиці. Вдягнуті у маски, на безпечній відстані від клієнтів починаємо розмову з жителями Шклиня.

— Дуже приємно, що прийшли, але погано, що в такий час, — каже Лариса Василівна Данилюк, колишня вчителька математики. — Я коронавірусу не боюся. Чого мені лякатися у 77 років? Син через епідемію повернувся з-за кордону, нікуди не може їхати поки що. Нарешті маю таке щастя, що сидить удома. Про поштарів скажу, що вони чудові: і начальник, і листоноші. По-

дзвоню Людмі, до речі, то моя учениця, і вона зробить усе, що попрошу. Бо самій бабі знаєте як воно, — зітхає Лариса Василівна і запрошує до хати, щоб показати... своє родинне дерево, в якому зібрана інформація про покоління від прадіда до правнука.

— У нас на пошті дівчата працюють прекрасні, — каже її сусідка Любов Анатоліївна Долонська, кухар у минулому. — Мене охоплює радість, коли бачу листоношу. Нарешті під час карантину жива людина прийшла! У селі через хворобу нема такої паніки, як у місті, хоч розуміємо, що то велика біда, треба бути обережним, багато хто повертається із заробітків. Але пошту нашу завжди чекаємо-виглядаємо. З її допомогою платимо за світло, газ, купуємо товари.

— Наша Людмила — не листоноша, а золото, — говорить колишній бухгалтер, 73-річна Людмила Юхимівна Черчик. — Не знаю, як би ми жили без неї. Вона — наша остання надія, зв'язок зі світом. Через пошту я пенсію отримую, плачу за комунальні послуги. Якщо треба щось виписати — теж туди звертаюся. Ми ж нікуди не їздитимемо.

— Євгене Антоновичу, почекайте, веду до вас гостей, — гукає Людмила

Юшак до господаря наступної садиби. — Це газета «Волинь», ви від неї колись виграли приз.

— Було таке, дуже приємно, — усміхається Євген Антонович Куцик. — Добре, хоч пошта зараз працює, інакше було б важко. Виручає нас багато в чому — комунальні платежі приймають, продукти додому приносять, телефони старим людям поповнюють. Раз уже трапилася така нагода, хочу подякувати, тим, хто через газету висловив подяку? 13 років тому на базарі я купив акумулятор до своєї «Волги». Уявіть собі, він працює досі. Я запитував у знайомих, які мають машини, чи вони таке бачили? Ні, кажуть, це рекорд, зазвичай більше 9 років акумулятори не служать. То я хотів би сказати спасибі тим, хто зробив і продав цей пристрій. Хоч розумію, що знайти їх, мабуть, дуже важко.

«МИ ВСІ ТУТ ПОШТАРКИ-ДОЯРКИ»

Ще у кілька дворів навідалися ми разом із листоношею. І всюди бачили добре ставлення до працівників пошти, приязнь, вдячність. Повертаючись додому, Людмила Юшак сказала:

— За це я люблю свою роботу. Раніше працювала продавцем. Звільнилася і пішла на пошту. Діти кажуть: мамо, покиньте те заняття, там така мала зарплата. А я не можу. Звільнилася. Принесу людям газету, виконаю замовлення, поговорю — і на душі стає легше.

Я й раніше чула, що на пошті погані люди не затримуються. Але після поїздки у Шклинь засвоїла це як істину. Бо як можна інакше сказати про людей, котрі трудяться, не покладаючи рук, відгукуються на кожну потребу і паралельно встигають вести велике власне господарство? Майже кожна листоноша включно із начальником обробляють по півтора гектара городу, тримають господарку. Ці корови, яких мають зв'язківці, вже стали притчею у язичех після того, як про них згадав столичний начальник Укрпошти Ігор Смілянський (мовляв, листоноші завдяки худобі отримували щомісяця по 10 тисяч доходу).

— То правда, ми всі тут поштарки-доярки, — сміються листоноші. — Але можемо подарувати тому корову, хто думає, що то дуже легко. Тим більше, у нас худоба особлива, дисциплінована. Наші корови до нашої роботи вже звикли. Знають, що подоїмо їх лиш тоді, коли прийдемо. Тому терпляче стоять і чекають. ■

У Луцьку та Нововолинську ринки будуть закриті до закінчення карантину попри рішення Кабінету Міністрів, яке визначило умови роботи продуктових базарів під час обмежувальних заходів у боротьбі з коронавірусом. Також протягом цього часу в обласному центрі не курсуватиме громадський транспорт.

На приватному підприємстві, де встановлюють газове обладнання на автомобілі, спалахнула одна з автівок. Пожежа сталася у Гіркій Полонці. Для її гасіння були подані три водяні стволи. Працівник, який перебував у боксі, отримав травми. Його госпіталізовано.

■ У всіх на вустах

ЧИ ДОПОМОЖЕ ПРИ КОРОНАВІРУСІ МЕДОВА ВАННА?

Якщо через роки надцять онуки запитають мене, а як же жилося при пандемії, я обов'язково розповім їм про «листи щастя». Скажу: «То був такий час, дорогі мої, коли люди мусили вчитися бути детекторами брехні. Бо раптом з'явилася, як казала знайома бабуся, «купа ікстрасенсів»

«Не вірте порадам диванних експертів!»

Оксана КОВАЛЕНКО

Сусідка переслала отриманий на телефон лист про те, що при загрозі коронавірусу обов'язково треба їсти більше меду. Цитую з усіма помилками невідомого автора: «За статистику охорони здоров'я Китаю, медпрацівники з'ясували, що жодна сім'я бджолярів у Китаї та Італії не захворіла від вірусу...». Це ж треба — працюють в Азії, а знають ще й про європейську Італію! Та й що за охорона здоров'я — міністерство чи підпільне псевдодіврника в лікарні? Найкумедніші в тому «листі щастя» настанови. Ось одна: повісьте на всі стіни в домі разом з часником бджолині полотна. (Вже й часник з'явився!) А ще, пишуть, добре приймати медові ванни при температурі 40–50 градусів. Є також дуже схожий порадище про рятувальний лимон. Цього разу про українців вирішила подбати китайка-студентка медичного університету. Зміст її «послання» в переказі такий: будете їсти гарячі лимони, жоден мікроб вас не візьме. А ще — як передасте це іншим людям, то врятуєте і їх життя!!!

Найстрашніше, що поміж тими «медово-кислими» порадами ані словечка нема про ізоляцію й чисті руки. Нема очевидного й найголовнішого для профілактики. Наче хтось дуже хоче забити баки дурницями, ще й спонукає, щоб оте активно поширювали. Такі дописи називають «листами щастя» чи «чарівною таблеткою» не випадково. Їх вдячно сприймають ті, хто не вірить у силу самогігієни, хто сумнівається в інформації від влади і шукає ще чогось, 100-відсотково помічного.

Хто продукує ті незугарні порадище? Навіщо? Про це розпитала в Антоніні Євтодюк, психологині з Луцька, кандидатки філософських наук, доцентки, яка на телефон нині теж отримує їх регулярно. Вона каже, що не відомо нікому «експертів» зараз дуже багато розплодилось: «Коли говоримо про профілактику поширення коронавірусу, то довіряти випадковим порадищам я не рекомендую. Ніхто ліпше не порадить, як спеціаліст. Маю на увазі сімейних лікарів, фахівців, які відповідають на спеціальних гарячих лініях. Є державні сайти. (На жаль, в українців «прошита» тотальна недовіра до влади ще з часів Чорноби-

ля, коли людям не розповідали правди). Зрештою, можна просто звернутися до знайомих лікарів, щоб переконатися, чи це корисно і чи дієво їсти побільше меду й лимонів. Кажуть же: «люзія безпеки ще більш небезпечна, аніж загроза чогось». Пані Антоніна упевнена: зараз не тільки коронавірусна пандемія, а ще й

мо, як можна покращити свій настрій. Я маю кілька власних лайфхаків (винаходів), які мені завжди допомагають. По-перше, я стала більше молитися. Це заспокоює, дає можливість не почуватися самотньою в цьому хаосі. По-друге, коли розумію, що виснажилася від надміру інформації, я вимикаю соцмережі

«Я би радила скептично ставитися до всього, що йде з неперевіраних джерел. Виділяйте головне: максимальна самоізоляція, повноцінний сон, збалансована їжа, фізична активність. Цим не треба легковажити.»

інформаційна. Надміру різних вістей. Психологиня наголошує: «Я би радила скептично ставитися до всього, що йде з неперевіраних джерел. Виділяйте головне: максимальна самоізоляція, повноцінний сон, збалансована їжа, фізична активність. Цим не треба легковажити.»

Антоніна Євтодюк вважає, що малопомічні листи про нібито порятунок пишуть марнославні. «Це особи, які люблять бути «істиною в останній інстанції». Зараз їхній час. А нам же всім сьогодні хочеться, щоб хвороба нас оминула. Це логічно. Рационально також, що мед корисний, і лимон теж, і Земля кругла. Людина прочитала, з цим погодилася і наступне речення вже з більшою довірою сприймає. Ці ж, які поширюють поради, не несуть за те ніякої відповідальності. Тільки той, хто виконуватиме ці рекомендації, відповідатиме і за себе, і за найближче оточення. Приміром, апітерапія (лікування медом) точно підійде не всім, бо є люди з алергією».

Як психологиня пані Антоніна рекомендує дуже тривожним людям зміцнювати психологічний імунітет (який проявляється у думках, настрій). Від нього залежить фізичне самопочуття. Вона радить не заняти себе у хворобу: «Де наша увага — там наша енергія! Подумай-

— милуюся небом, сонечком. Добре дивитися в далечинь, спрямовувати думки на щось хороше, помріяти».

Домовляйтеся з близькими й зі знайомими, що по телефону не будете «накручувати» одне одного на тему «усе погано». Неспокій, панікерство таки передаються по дротах. Психологиня радить зважувати, що кажете людям у трубку: «Той, хто слухає, не є фахівцем, і його теж може накрити раптово подвоєна тривога. В результаті і людині, яка говорила, погано, й тій, котра слухала. Тож «згорніть» розмову й запитайте себе, що зараз конкретно мені загрожує? Нічого. Можна покластися у цій ситуації на волю Божу, енний раз помити руки, випити смачного чаю. Заїдати неспокій не варто, бо їжа, яку споживаємо в стані стресу, не засвоюється... Кажуть, добре допомагає прибирання, якісь інші механічні дії. Можна пограти у настільні ігри всією сім'єю. Чого точно не варто робити, то зловживати алкоголем, пити заспокійливі, ліпше вже зателефонувати фахівцеві (лікареві, священикові) і порадитися. Головне, що ці люди відповідають за свої поради: не просто транслюють набір слів і букв, а зважують казане!

Тож підсумую, дорогі люди, з медом житимуть ті з нас, хто дбає про лій у голові. ■

■ З епіцентру лиха

Лікарка зі Старовижівщини: «Кожного дня іспанці о 20.00 з балконів, аплодуючи, дякують медпрацівникам»

Фото з архіву Світлани КУЗЬМИЧ.

Світлана Кузьмич (дівоче прізвище Дунець) родом із Мокрого, сусіднього села від мого рідного. Працювала сімейним лікарем у Дубечненській амбулаторії, зараз живе в Іспанії на одній із територій, де кількість уражених коронавірусом найвища

Власта КРИМСЬКА

Карантинний режим ще сильніше прив'язує нас до телебачення та інтернету, бо саме там ми в надії чекаємо почути новину: «Пандемія закінчилася, ми перемогли». Але поки що доводиться відслідковувати невтішну статистику: ця хвороба забирає життя у різних куточках світу. Отак випадково натрапила на блог Світлани Дунець, яку пам'ятаю ще зі шкільних років. Вона нині перебуває у відпустці по догляду за дитиною і живе в Іспанії. Вісім місяців тому у них із чоловіком Андрієм народилася друга донечка Мартуса. Разом з батьками, які теж переїхали до сонячної Іспанії, подружжя мешкає на півдні країни у провінції Кадіс, що розташована в автономній громаді Андалусія. Публікуємо її допис дослівно.

«Бережіть себе і своїх близьких, залишайтеся вдома».

Громадський транспорт функціонує, але обмежили кількість виїзду. В автобусах суворі правила проїзду. Бонус від влади: уряд виплачуватиме сім'ям компенсації за матеріальні втрати внаслідок режиму.

«ПОЛІЦІЯ ВМИКАЛА СИРЕНУ: ТАК КАЗАЛА СПАСИБІ НАСЕЛЕННЮ ЗА ТЕ, ЩО ВОНО ЗАЛИШАЄТЬСЯ ВДОМА»

В Іспанії о 20.00 кожного дня люди аплодують медичним працівникам та тим, хто стримує поширення вірусу і допомагає у його подоланні. Це такий жест підтримки й висловлення подяки. А кілька днів тому поліція на автомобілях вмикала сирену і таким чином дякувала простим людям за те, що вони залишаються по домівках.

На додачу хочу зауважити, що ситуація в Україні набагато плачевніша, ніж у країнах Європи. Поясню чому: дивлячись на стрімкий ріст захворюваності в Іспанії, лікарні колапсовані. Це не означає, що коронавірус дуже страшна смертельна хвороба. Це звичайний респіраторний вірус, але з дуже великою контагіозністю! І чим більше хворих, тим більш нереально вчасно і в повному обсязі надати медичну допомогу. У великих містах і в столиці стаціонари заповнені, медперсоналу не вистачає, апаратів штучної вентиляції також. Тому я закликаю тих, хто мене знає і не знає: бережіть себе і своїх близьких, залишайтеся вдома. Пересидіть декілька тижнів, поспілкуйтеся більш тісніше, пограйте в настільні ігри, почитайте книжку, подивіться цікавий фільм... Не дай Боже, щоб усе це повторилось в Україні. Думайте не лише про себе, а й про тих, хто поруч». ■

«Не дай Боже, щоб усе це повторилось в Україні. Думайте не лише про себе, а й про тих, хто поруч.»

недавня всі тут жартували і казали, що то несерйозно... Помирають люди різного віку... Вже котрий день ми сидимо на повному карантині. Працюють тільки продуктові магазини, аптеки, все решта зачинено на невизначений термін. Поліція патрулює вулиці, підключена армія, вони тут і вдень, і вночі. Накладаються великі штрафи від 100 до 30000 євро, якщо ти без потреби виходиш на вулицю, виїжджаєш автомобілем з міста, і ще купа санкцій за недотримання режиму надзвичайного стану.

■ За кулісами

«Не штовхайте музи на базар»:

Свято театру через призму карантинних обмежень

27 березня відзначали Всесвітній день театру. Свято для всіх, хто розуміє цінність і глибину сценічного мистецтва. Ця дата є прекрасною нагодою знайти теплі слова для всіх: від режисерів, акторів і декораторів до білетерів. Тож щиро вітаємо усіх, хто любить і шанує сцену, яку цілком справедливо порівнюють із життєвою

Безпосередніх привітань цього року було обмаль через карантин, зумовлений пандемією коронавірусу. Між тим у Волинському академічному обласному українському музично-драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка на 27 березня планували ще й особливі заходи, бо збиралися урочисто святкувати 80-річчя, що припало на 29 лютого. В дійсності театралі вітали одне одного телефоном та через соцмережі. Одночасно обговорювали новини про підступну хворобу та наміри українського уряду зменшити видатки на культуру. Про це розповіли в ході блиц-опитування газети «Волинь»

Оксана КОВАЛЕНКО

Ми поцікавилися, що тішить і бентежить театралів у день професійного свята.

Михайло ІЛЛЯШЕНКО, головний режисер Волинського академічного обласного українського муздромтеатру імені Т. Г. Шевченка, заслужений діяч мистецтв

— Ми гарно підійшли до цієї дати: виконали все заплановане, здійснили постановки, які хотіли. Працювали з великим оптимізмом. Цього дня мало би бути гарне святкування «нашого» 80-ліття. От тільки та болячка (коронавірусна інфекція. — Ред.) перекреслила нам усе. В Україні зараз ситуація не виглядає такою поганою, але, як буде, — не знаю. Бо ж і після завершення карантину ще якийсь час люди боятимуться йти до театру. Непокоюся щодо намірів Кабміну зменшити видатки на культуру. При такій тенденції перший рік ще якимось протримаємося. Ми ще ж самі заробляємо. Постановки не такі крупні робитимемо... Але якщо так буде надалі, потроху театри згасатимуть. Працюватиме належно національний театр у Києві, а в нас згасатиме... Коли якийсь колапс у державі, то завжди лячно, бо одразу переглядають видатки на освіту й культуру.

...Усе ж тепер ми можемо пишатися, що зберегли свій колектив. Маємо прекрасну молодь! Готується в училищі нова група студентів для поповнення труп театру. Люди у нас пра-

цьовиті, хороші. Приємно, що наш театр люблять на Волині, й ми відповідаємо взаємністю та ніби й не пасемо задніх в Україні. Так мені здається.

Людмила ПРИХОДЬКО, народна артистка України

— Мене дуже бентежить, що та хвороба навалилася на нашу планету, на наш край. Багато що перекреслила. Зокрема, ми, театралі, мали дуже великі плани. Збиралися святкувати 80-ліття нашого театру! Я вже 55 років на цій сцені, і цей день для мене святий. Недарма весь світ його відзначає! Маю приємні спогади. Та й тепер ми так успішно почали рік, дуже гарні дитячі вистави, на концертах були переповнені зали. Все складалося, щоб було весело. Тепер же не знаємо, коли вийдемо з хати. Ліна Костенко казала: «І все на світі треба пережити, і кожен фініш це, по суті, старт»... «На жаль, від нас нічого не залежить» — за її ж словами. Але прикро, що забирають гроші у культури. Недалеко глядне керівництво це придумало. І так 8 чоловіків-акторів пішли від нас на заробітки. Було дуже складно, і ще обрізати... Неймовірно влучні рядки у Надії Гуменюк про це: «Не штовхайте музи на базар. Музи — крила грішної планети». А нас штовхають...

Світлана ОРГАНІСТА, заслужена артистка України

— Я дуже тішуся, що свого часу обрала професію актриси, що зі-

Епізод із драми «Безталанна» — одна з багатьох демонстрацій, що життя і театр споріднені.

грала стільки ролей. Радію, що багато років незмінно працюю в одному театрі. Волинський театр для мене — як єдине кохання. Мені приємно усвідомлювати, що багатьом я допомогла обрати акторську професію, готувала до вступу (і в театрі-студії «Коло Лесі»). А ще ж навчаю студентів у коледжі культури й мистецтв. Тішить, що маю ідеї, плани, перспективи: недавно здобула ще й професію режисера. Зараз працюю над виставою «Фрекен Жулі» за п'єсою шведа Августа Стрінберга. Але дуже турбує ось ця ситуація з карантинном, що поставила під загрозу економіку країни, зокрема й театру. Ми ж представляємо частину мистецтва, яка потребує глядача, масовості... Сезон мав би бути в розпалі, а все призупинилося, хоч і квитки розкуплені. Невідомо, що буде далі, бо ж може так статися, що люди муситимуть обирати між хлібом і театром. А театр — це ж духовна організація! Раз він існує стільки часу незалежно від нових технологій, значить, він необхідний людям. Театр ставить запитання, закликає співпереживати, змушує думати. Дуже турбує, що в державі мають намір зменшити кошти на культуру. Хочуть забрати у тих, які й так завжди обділені. Звісно, проблема за-

раз із пандемією дуже велика, але це не той шлях. Я, коли побачила пропозицію уряду про перегляд фінансування, втрапила сон. Іде до розвалу театрів, і від цього програє і нація, і держава, і люди зокрема. Зараз же кожен квиток дотується державою. Якби повноцінно оплачувати його, то мав би коштувати в середньому 300–500 гривень (і більше) залежно від складності. Наприклад, середньостатистичний американець, нормально заробляючи, може відвідати театр раз на кілька місяців. ...Тож шкода, що таке дуже гарне свято ми змушені відзначати з тривожними думками.

Данило ПОШТАРУК, директор — художній керівник Волинського обласного театру ляльок, заслужений діяч мистецтв України та Польщі

— Хвилююся за ту ситуацію, що склалася в усьому світі. Сподіваюся, що в подальшому будуть і приватні, й державні такі установи. Чим більше культури — тим більше шансів, що наступні покоління збудують кращу державу, бо думаю, що політика і культура дуже тісно пов'язані. ■

казали: «Все! Театру не стане». А він живе! Бо то живе мистецтво. Я тим і щасливий, що й після нас так буде, як би не намагалися його підточувати. (От зараз, бачите, така ситуація, що десь треба гроші взяти. Беруть

« Коли якийсь колапс у державі, то завжди лячно, бо одразу переглядають видатки на освіту й культуру. »

у культури. Завжди театри були в такому становищі, що мусили від них щось відскупнути, ще урвати). Але живе ж Слово, яке актор несе глядачеві зі сцени. Воно завжди буде затребуване! Думаю, що мене той карантин і ми знову вийдемо на сцену та будемо з глядачем.

Дарина ГРЕБЕНКО, актриса-початківка, вокалістка

— 27 березня для мене завжди було святом нарівні з найбільшими. У мене мама — актриса (Дарина — донька Світлани Органістої. — Ред.), тому я завжди у цей день була в театрі, дивилася концерти, брала в них участь, співала, вітала акторів і мріяла, що теж там працюватиму. Правда, так склалося, що я закінчила факультет роман-германської філології, вивчала поглиблено англійську, але від театру не відмовилася. З минулого року я вже виступаю у масових сценах, ще раніше була сценаристом театральних ранків для дітей (постановки «Чарлі і шоколадна фабрика», «Ліга святотворців», інші). Також беру активну участь у концертах: музика є моєю пристрастю. Тепер працюю над своєю першою серйозною роллю у драмтеатрі. Дуже хвилююся.

На карантині дивлюся вистави іноземних театрів онлайн. Звичайно, цікаво оцінити, куди вже Європа дійшла. Для мене ідеальною формою є мюзикл, бо можна поєднати різні таланти людей. Скільки б не досягали у розвитку театру, завжди можна зробити більше, і цим він прекрасний. Сподіваюся, що в подальшому будуть і приватні, й державні такі установи. Чим більше культури — тим більше шансів, що наступні покоління збудують кращу державу, бо думаю, що політика і культура дуже тісно пов'язані. ■

Фото Боратинської ОТГ.

Цифри Факти

Луцький протоієрей Валентин Марчук (УПЦ МП) разом із небайдужими людьми, благодійниками та парафіянами придбав продукти для родин, які потребують допомоги. «Вже майже вночі у храмі фасували пакети для кризових сімей. Підтримаємо багатьох людей. Втомлені, але щасливі. Слава Богу за все!» — інформує священник.

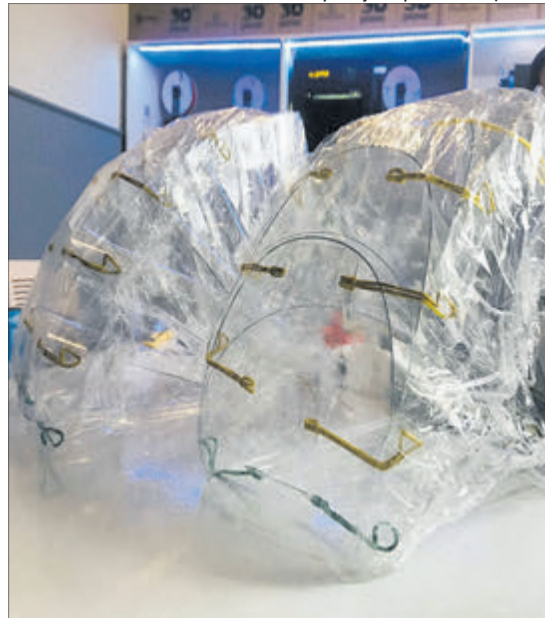
Обгорілі зайченята, рятуючись від пожежі, забігли до однієї із садіб у Боратинській громаді. Сім'я відіграла тремтячих тварин і відпустила. Але чи довго вони проживуть у природному середовищі? Адже на території ОТГ частішають випадки підпалів сухоостою, які спричиняють великі пожежі і нищать природу.

Знай наших!

Павло і Василь Цапюки та промисловий дизайнер Юрій Лук'янич перевіряють маски на собі.

Щодня випускають близько 1000 щитків Face shield.

У ЛУЦЬКУ ЗАСОБИ ЗАХИСТУ ВІД КОРОНАВІРУСУ... ДРУКУЮТЬ НА 3D-ПРИНТЕРІ

Закінчення.
Початок на с. 24

Мирослава КОЗЮПА

На спеціальному принтері, який за даними цифрової моделі накладає послідовні шари пластику, «надрукували» рамку-каркас. До неї прикріплюють резинки, які зафіксують маску на обличчї й служать тривалий час, треба міняти лише наповнювач. У якості фільтра від вірусів можна вставити будь-який натуральний матеріал — бинт, марлю чи іншу бавовняну тканину. За відсутності цих матеріалів можна використати навіть папір, зазначають виробники MaskFrame: він хоч і не є абсолютним захистом, проте зупинить краплі чи інші частинки, на яких може бути вірус.

Випробувавши такі засоби захисту на собі, молоді люди налагодили їх випуск та продаж через соцмережу. Їхні вироби активно купували і лучани, і навіть мешканці Львова, Києва, Чернівців ще до того, як в Україні зафіксували перший випадок коронавірусу. А коли почали надходити заявки від медиків, брати вирішили першочергово передати засоби захисту медустановам.

— Лікарі та поліцейські працюють на благо інших, тому заслужують на повагу і підтримку. Нині їм особливо важко, але вони тримаються стійко, не жаліються. І ми намагаємось робити все, щоб медики не відчували себе покинутими сам на сам із пандемією, — каже Павло Цапюк.

Паралельно з виготовленням масок хлопці друкували наклейки із надписом «Я — лікар», які роздавали

Лікарі швидкої допомоги Луцької центральної районної лікарні вдячні за захисні екрани від PrintingLutsk.

« — Гарантую, що поки матиму ресурс, я ці перехідники зроблю для рідної Волині безкоштовно, — обіцяє Павло. »

представникам професії. «Можливо, вона врятує вам життя!» — закликали підвозити людей із такими «лейбами» до роботи чи сприяти їм у їхніх потребах активісти, коли в Луцьку оголосили карантин та зупинили рух громадського транспорту.

А ще Василь та Павло Цапюки створили щит для обличчя Face shield. Виконаний він із прозорого пластику та захищає від мокротиння, механічного неінтенсивного впливу, оберігає

слизові оболонки та очі.

— Ідея не наша — японські колеги скинули нам креслення, ми його адаптували, переробили під свій ергономічний дизайн. Врахували побажання лікарів щодо вигляду, захисту обличчя та зручності — і тільки тоді запустили у виробництво. Ці екрани потрібні вже, ми можемо робити їх велику кількість. Наша технологічна лінія здатна випускати 1000 штук на день, тобто за 4 дні ми виготовили близько 4 тисяч щит-

ків, — розповідає Василь. — Купуємо спеціальний пластик, який використовується для цих цілей, він нетоксичний, прозорий, не плавиться, його можна мити спиртом.

Брати надаватимуть їх державним, комунальним закладам охорони здоров'я на благодійній основі. Наразі близько 1500 штук таких засобів передано лікарням Волині, у пріоритеті, звичайно, інфекційна, бо це перший рубіж боротьби з COVID-19. Після задоволення потреб обласного центру ними забезпечать і районні лікарні. А от для всіх інших медустанов він коштуватиме 35 гривень.

— Закуплено сотні листів прозорого захисного пластику, кілограми гумок, літри спирту. Лазер і ЧПУ-фрезер працюють нон-стоп. От із людьми важче, нас буквально п'ятеро витягує весь проект, але ми справимось, з вашою підтримкою, звісно, і розумінням, — зазначає Павло Цапюк. — Ціна символічна, на межі собівартості. За можливості і бажанням покупця кошти, сплачені понад вказану суму, підуть на покриття витрат на щитки для лікарень.

Також благодійники застосували ще одну ідею міжнародної спільноти — виготовляти перехідники-подвоювачі до апаратів штучної вентиляції легень. Самі апарати ШВЛ дуже дорогі, дефіцитні, але вкрай необхідні в лікуванні важких хворих на коронавірус. Без нього вони задихаються. У світі медики використовують різноманітні розгалуження на декількох пацієнтів, бо обладнання на всіх не вистачає. Тож, передаючи засоби захисту, брати Цапюки зробили контрольні заміри таких апаратів, зокрема у Ковельській лікарні.

— Я відпрацьовую його для двох моделей апаратів. Ми надрукуємо, тобто подвоїмо повітряний потік АШВЛ, далі завдання медикам, лікарям-анестезіологам, головним лікарям — поки є час, зробить тести, проаналізує показники, зважить ризики і скажіть: чи було б добре мати в сейфі вашої реанімації хоча б десяток таких подвоювачів на справді крайній випадок? Від себе гарантую, що поки матиму ресурс, я ці перехідники зроблю для рідної Волині безкоштовно, — обіцяє Павло.

Активісти зізнаються: в умовах фактично зупиненого бізнесу волонтерити ух-х-х як важко, але водночас це приносить моральне задоволення — воно того варте!

— Ми готові віддаватись на всі 100% усіма своїми виробничими потужностями, часом і здоров'ям, щоб ця зараза минула швидше і люди вернулись до звичного життя. Всі ми в одному човні, друзі. Просто хтось пливе, а хтось веслує! І в цей кризовий період взаємна підтримка — ось справжній ключ до формування майбутньої міцної держави, — каже Павло Цапюк та звертається до небайдужих, свідомих і платоспроможних громадян та підприємств із проханням підтримати проект:

Р/р
UA94303440000026000055466488
ЄДРПОУ 3137508097
ФОП Цапюк П. В. (для суб'єктів господарювання кошти можна поставити на витрати).

ЧИТАЙТЕ В ІНШОМУ ВИДАННІ ВІД «ГАЗЕТИ ВОЛИНЬ» —

місячнику «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»

неймовірні історії кохання та поради психологів, як не обпектися на почуттях. І, звичайно, рецепти суперсмачних страв для коханого і... коханої!

Запитуйте в листинош або в точках продажу газет.

А ще краще — передплатити — і отримуйте вдома!

Передплатний індекс: 60779.

■ Герої нашого часу

МАТИ ПОСИВІЛА, КОЛИ ПРОЧИТАЛА СВІЙ ЛИСТ ДО СИНА

Олег Неводнічик із Щедрогоора Ратнівського району півтора року йшов дорогами Афганістану. Про те, що він перебуває на тій війні, мама дізналася, лише коли син отримав важке поранення. І то — випадково

Валентина БОРЗОВЕЦЬ

ЯКЩО СУДИЛОСЯ ЖИТИ — ЗНАЧИТЬ ЖИТИ...

Олег Неводнічик пів року служив у танковому батальйоні в Туркестанському військовому окрузі.

— Ми всі знали, що готують нас до Афганістану, знали, що там війна. Але, напевно, ніхто й не думав, що вже з перших днів побачимо її. Мало що не відразу, як потрапив за кордон, була моя перша бойова операція. Молодий, зелений, не навчений, не загартований... Там дуже великі виноградники, які називали «зеленками». Ми їх прочісува-

свою зброю, а тоді кинувся у танк і давай стріляти у відповідь. Страху не було. Зрозумів швидко, що якщо не ми їх, то вони нас... — задумується Олег. — Але ще десь пів року пройшло, коли ця істина почала закарбовуватися міцно в голову. Бачив, як гинули побратими, і зовсім по-іншому став сприймати душманів. Це була війна...

Поцікавилась у Олега Мойсейовича, як отримав поранення. Чи повернувся після госпіталю знову в Афган?

— Це було 14 вересня 1981 року, — пригадує він. — Ми супроводжували продовольчу колону. Везли хліб від нашої

Фото Валентини БОРЗОВЕЦЬ.

За мужність і героїзм Олег Неводнічик відзначений орденом, який отримав ще в Афганістані, має й інші військові нагороди.

«**Про те, що Олег Мойсейович в Афгані, знали лише старший і молодший брати. Батьки — Катерина Іванівна і Мойсей Федорович — ні. Не казали їм, аби не ранили серця.**

ли, не підозрюючи, що на нас чекає засідка. Тоді на міні підірвався танк, який ішов першим, і колона зупинилася. Всі спокійно повиходили, навіть добре не усвідомлювали, що напали душмани. Тільки взялися замінювати гусеницю, як по нас стали стріляти. Метрів на десять відбій від танка, перескакував через струмочок і загубив пістолет. Злякався: думав, буде трибунал. Але повернувся назад і знайшов

частини десь за 300 кілометрів. У колоні мій танк ішов другим. На крутому повороті, якого не об'їхати, душмани поставили міну. Детонатор спрацював не відразу. Траплялося, що вантажівка чи дві могли пройти, а далі — вибух. Перший танк проїхав, а наш підірвався. Під'їжджають побратими до нас БТРом, щоб прикрити, поки замінимо гусеницю, і метрів за п'ять натрапляють на ще одну міну. Тоді

всі четверо отримали осколкові поранення, контузії. Я був командиром танка, пам'ятаю, що по рації ще яюсь зумів зв'язатися й передати, що весь екіпаж поранений. Прилетів вертоліт, і нас забрали в частину. А далі — госпіталь, три місяці лікувався у Ташкенті, і знову назад, в Афган.

КОМАНДИР РОТИ БУВ ЗА БАТЬКА

— Ви півтора року воювали. Відчували страх? Чи він приходив потім, коли все було позаду?

— Важко згадувати, хоч уже минуло 38 років, — зітхає Олег. — Скільки на моїх очах загинуло хлопців! Особливо з молодшого призову, яких після тримісячного карантину, зелених, недосвідчених, відразу відправляли на бойові операції. Скільки мені довелось їх виносити із вертольотів, побитих, поранених, загинувших?! І до сьогодні не можу спокійно, без плачу душі, думати про це... Командир роти, росіянин, дуже справедливий, як батько був для нас, — з теплотою говорить

Олег. — І переживав, і турбувався, і оберігав. Змушував нас писати додому листи, переписувати, щоб вони таки потрапили до мами й батька. Бо ж, якщо хоч якась словечко не те, листи не доходили. Все говорив: «Напишіть, що живі й здорові, й мамі цього достатньо...». Після армії доля нас ще раз звела з ним. Я саме навчався в інституті, був у кінотеатрі, виходжу, аж дивлюся й очам своїм не вірю — мій командир. Тоді ми, радіючи зустрічі, і поговорили.

Про те, що Олег Мойсейович в Афгані, знали лише старший і молодший брати. Батьки — Катерина Іванівна і Мойсей Федорович — ні. Не казали їм, аби не ранили серця. Але доля по-своєму розпоряджається, видно, вимагала маминої молитви за сина.

Саме тоді, коли Олег був у госпіталі, залікувавши рани, мама написала йому листа, а молодший брат дописав, поцікавився, як здоров'я, чи довго ще буде лежати з пораненням. І відправив... Та так сталося, що той лист не дійшов до адресата і повернувся назад. Катерина Іванівна коли відкрила його і прочитала — вмить посивіла.

— Після демобілізації в село я добрався на ГАЗ-66: таке маршрутне таксі ходило в нашу сторону від Ратного. Приїжджаю, а тут свято, у клубі — концерт. Зустрів брата, радо обнялися й разом пішли додому. Як побачила мене мама, заплакала від щастя. Дивлюся на неї, а вона сива... — Олег ледве стримує сльози. — Тому я розумію тих матерів, які чекали своїх синів з Афгану, і які нині чекають їх з війни на Сході України, де наші хлопці зі зброєю в руках захищають цілісність держави. Ми повинні відстоювати незалежність своєї країни, щоб наші діти (а в мене їх четверо — і всі, похвалююсь, з вищою освітою!), внуки, правнуки жили в мирі у власній державі й не знали, що таке війна, аби не пережили того, що довелось батькам, дідам і прадідам. ■

■ Кримінал

СУДИТИМУТЬ ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ

Прокуратура Рівненської області направила до міського суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні стосовно військовослужбовця однієї з бойових бригад Збройних сил України, дислокованої на Дніпропетровщині

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Сайт прокуратури Рівненщини інформує, що підозрюваний чоловік вчинив правопорушення, передбачені ст. 111, 258-3 Кримінального кодексу України (державна зрада, участь у терористичній організації). Встановлено, що у період з березня 2017 по лютий 2019-го громадянин нашої держави проходив «військову службу» у спецпідрозділах терористичної організації «Донецька народна республіка». Повернувшись на підконтрольну територію України, вступив до лав ЗСУ. Але не відмовився від злочинних намірів та, встановивши контакт з особою, яка позиціонувала себе співробітником ФСБ Російської Федерації, збирав інформацію військового характеру про ротацию, переміщення, озброєння підрозділів Збройних сил України та передавав її останньому, що могло заподіяти шкоду обороноздатності держави. ■

СМЕРТЬ СПІТКАЛА НА ДОРОЗІ

31 березня вночі поблизу села Луків Турійського району на автотрасі Київ — Ковель — Ягодин легковик Audi 100 наїхав на пішохода

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

За кермом іномарки був 42-літній житель Старовижівського району. Пішоход, 35-річний лучанин, котрий ішов проїжджою частиною, загинув на місці. За фактом дорожньо-транспортної пригоди слідчі розпочали провадження за ч.2 ст.286 Кримінального кодексу України. Досудове розслідування триває.

Цими днями і на автодорозі у селі Чаруків Луцького району автомобіль Opel Vivaго, яким їхав житель Луцька, смертельно травмував пішохода — 36-літнього мешканця Луцького району. Правоохоронці з'ясовують усі обставини трагедії. ■

СПАЛЮВАВ СУХУ ТРАВУ І ЗАГИНУВ

27 березня до відділу поліції надійшло повідомлення про те, що цього дня близько 22-ї години в лісі біля села Черемошна Воля Любомльського району виявили труп 75-літнього місцевого жителя, одяг якого був обгорілий

Влада КРИМСЬКА

Слідчо-оперативна група, виїхавши на місце події, встановила, що потерпілий — мешканець згаданого села, який проживав сам у будинку. Як інформує на своїй сторінці у фейсбуці Любомльський відділ поліції, близько 12-ї години власною підводою він поїхав в урочище Булавіха. Там на ділянці, що межує з лісом, став палити суху траву, щоб улітку було краще заготовляти сіно. В якийсь момент вогонь почав спускатися у невеличку низину, порослу чагарниками. Щоб він не перекинувся далі на лісовий масив, чоловік гіллякою із дерева став збивати полум'я, однак через сильну задимленість та концентрацію чадного газу впав на землю... У подальшому, вже у вечірній час, коли кінь повернувся додому без господаря, родичі, запідозривши щось недобре, стали його шукати і виявили труп з обгорілим одягом. На момент огляду місця події пожежа була ліквідована, слідів, що могли свідчити про ознаки насильницької смерті, не виявлено. Труп було доставлено в патологоанатомічне відділення Любомльської лікарні. Відомості внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 2 ст. 270 Кримінального кодексу України. Триває слідство. ■

■ Ім'я Волині

ЙОГО СЕРЦЕ ДО ОСТАНЬОГО УДАРУ БУЛО ВІДДАНЕ УКРАЇНІ

На 89-му році життя відійшов у Вічність почесний громадянин Маневицького району, заслужений працівник культури України, театральний режисер, батько трьох талановитих синів Петро Трифонович Мосійчук

Я мав таке щастя — чимало літ знати й спілкуватися з цим неординарним чоловіком. Він давно став легендою Волині, адже створив один із найкращих аматорських театрів у селищі Колки. Цей колектив гастролював у багатьох містечках та селах нашого краю. У січні 2018-го під рубрикою «Ті, що тримають небо» ми розповідали про невтомого патріота у матеріалі «Спротив» Петра Мосійчука». Під такою назвою якраз вийшли каторжанські спогади колківського режисера. Яскравий документ страшної епохи. Наша розмова тривала кілька годин, і на завершення Петро Трифонович передав один примірник для редакційної бібліотеки з таким автографом: «Дарую свою книгу нині моїй улюбленій «Волині» і її чудовому колективу. З повагою — автор». Він був великим шанувальником і прискіпливим читачем нашої газети

Як Петро Трифонович радів, що на презентацію його книги «Спротив» у Маневицькій центральній районній бібліотеці прийшло багато молоді!

ти радянську владу? — часто повторював Петро Трифонович.

Знайшовши кілька одностудійців, він створив у Годомичах підпільну молодіжну організацію. Але все закінчилося трагічно. Один із патріотів похвалився повстанцям, котрі зайшли до хати, що також

відмінили смертну кару, таким чином він залишився живим. Саме тоді у нього народилася мрія. Може, вона додавала сил, щоб витримати всі випробування. Впертий поліщук таке задумав...

— Тільки потрапив у табір, то мріяв побувати на могилі Сталіна. Хоча тоді ще «вождь

у Москву. У театрах радянської столиці відвідав 15 вистав. Побував у мавзолеї, побачив Леніна. Тоді тільки таким чином можна було потрапити до Кремлівської стіни, де поховані комуністичні вожді. Підійшов до пам'ятника на могилі Сталіна і сказав: «Ну, сука, ти лежиш, а я на тобі стою». І пішов — мрія збулася. Все-таки я виграв той двобій.

«НЕ ЗГАДАТИ ПРО ПАТРІОТІВ, ЯКІ ВІДДАЛИ СВОЇ ЖИТТЯ ЗА НАШУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, БУЛО Б ЗЛОЧИНОМ»

Під час нашої останньої розмови пан Петро жартував: — Іноді сам дивуюся, як я довго живу. Бувало, потрапляв у такі катавасії, що не було шансів. Але, видно, не прийшла пора. Ще не завершив усіх справ на цій грішній землі.

Він дуже хотів поділитися своїми спогадами про табірні етапи. І з притаманною йому

енергією взявся до роботи. У деталях та подробицях складалася каторжанська мозаїка. Так народився «Спротив» — солідний том на 320 сторінок із ілюстраціями та архівними знімками.

І наголошував, що це не тільки спогади очевидця про радянську репресивну машину, яка безжалюдно знищувала людей. Головна мета книжки — розповідь про тих патріотів, яких він особисто знав. Не згадати їх — злочин перед нащадками. Скільки авторів довелося почути різних історій під час своїх табірних поневірянь. Завдяки чіпкій пам'яті їм вдалося зберегти, адже тих людей уже немає на цьому світі.

Детально описано Норильське повстання, учасником якого був Петро Мосійчук. І закінчуються ці щирі та відверті спогади тим, як 23-літній юнак повертається в рідне село Годомичі. З каторжної зони він прибуває у велику зону, котра іменується Радянським Союзом. За плечима вже стільки всього, що іншому забракло б цілого життя.

«Я стояв біля криниці, вдихаючи чистоту нічної весняної паморозі. Підняв очі до неба, а сніг сипав і сипав, умиваючи обличчя лагідною прохолодою. Світилося вікно старенької бідної хати, що чекала на мене довгих сім років...»

У розмові Петро Трифонович із вдячністю згадував, як троє синів допомогли йому видати книгу. Дизайнерське оформлення зробив відомий художник Ігор Мосійчук, котрий живе у Придністров'ї. Упорядники — народний артист України, головний режисер Тернопільського музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка Олег Мосійчук та архітектор Ярослав Мосійчук.

Дуже важливо, що залишилася для нащадків спадщина Петра Мосійчука — його спогади. Це тільки перша частина документальної трилогії. Тоді він завершив писати другу книгу — «Вітражі великої зони» — про життя після каторги. Сподіватимемося, що вона невдовзі побачить світ. Адже це буде найкращим пам'ятником для талановитого волинянина. ■

Кость ГАРБАРЧУК

«НУ, СУКА, ТИ ЛЕЖИШ, А Я НА ТОБІ СТОЮ»

У його неймовірній біографії мене особливо вражає один момент — про табірну мрію юного каторжанина. Адже боротися проти советів Петро Мосійчук вирішив після страшної трагедії, коли у січні 1944-го червоні партизани Бринського вбили батька і двох рідних дядьків.

— То за що мені було люби-

бореться проти советів. Насправді це були бійці спецзагону енкаведистів. Вони видавали себе за бандерівців.

8 березня 1948-го року 17-літнього Петра заарештували. Через два місяці відбувся суд: всім учасникам молодіжної підпільної організації дали по 25 літ і відправили на каторгу. Петру Трифоновичу пощастило, адже якраз

усіх народів» був живий, — якось із усмішкою згадував цю історію пан Мосійчук. — Минули роки. Здох Сталін, зняли Хрущова. Вже у часи «дорогого Леоніда Ілліча Брежнєва» наш театр став переможцем в обласному конкурсі. Ми тоді показали виставу Василя Бикова «Піти й не повернутися». Мене як керівника преміювали десятиденною поїздкою

«8 березня 1948-го року 17-літнього Петра заарештували. Через два місяці відбувся суд: всім учасникам молодіжної підпільної організації дали по 25 років і відправили на каторгу.»

■ У номер!

ОЦЕ ТАК ПРИРОДООХОРОНЕЦЬ!

Слідчі детективи у співпраці з оперативниками управління стратегічних розслідувань Волині за процесуального керівництва обласної прокуратури затримали під час одержання неправомірної вигоди у сумі 600 доларів США посадовця одного з підрозділів Держекоінспекції краю

Анна ПАВЛОВСЬКА

Досудовим слідством у кримінальному провадженні встановлено, що чиновник вимагав та отримав 1000 доларів за сприяння у безперешкодній заготівлі верхнього шару лісового покриву та непритягнення до адміністративної відповідальності у разі нанесення шкоди довкіллю. Перший транш, 400 баксів, чоловік отримав раніше.

Посадовця затримали за статтю 208 Кримінального процесуального кодексу України. Луцький міськрайонний суд обрав йому запобіжний захід — домашній арешт. Триває досудове розслідування, розпочате за ч. 3 ст. 368 ККУ. Йдеться про одержання неправомірної вигоди службовою особою. Санкція статті передбачає позбавлення волі на термін від п'яти до десяти років без права обіймати певні посади на строк до трьох років. ■

■ Економіка

НА НОВОВОЛИНСЬКИХ ШАХТАХ ВУГІЛЛЯ НЕ ДОБУВАЮТЬ

З початком оголошення карантину на підприємствах «Волиньвугілля» призупинили всі види гірничих робіт

Алла ЛІСОВА

Як повідомив голова Волинського територіального управління гірничих робіт Роман Юзефович, працівникам запропонували піти у вимушені відпустки. Багато з них на це погодились, аби не переривався

підземний стаж. В іншому випадку буде виплачена лише зарплата згідно з тарифною ставкою. На копальнях підтримується тільки їх життєдіяльність — триває провітрювання, відкачування води, спостереження за лавами тощо.

Зменшилася соці-

альна напруга серед шахтарів. Адже днями «Волиньвугілля» отримало з Держбюджету майже 20 мільйонів гривень на погашення заборгованості із заробітної плати. Гірникам повністю погасили борги минулого року і частину заробленого у лютому. ■

Фото volyn.com.ua

■ Про це говорять

БЕЛЕНЮКА ПРОСЯТЬ ПОСУНУТИСЯ, А В ШЕВЧЕНКА — НАДІЯ НА МІЛЕВСЬКОГО І КОМПАНІЮ

Карантин був би втіленням найзаповітнішої мрії любителів спорту, якби... й спорт не пішов на карантин

Ще якихось два-три місяці тому годі було повірити у щось подібне. Адже чи не найпомітнішими спортивними змаганнями у світі... залишився донедавна забутий Богом чемпіонат Білорусі з футболу. Та й то лишень через те, що у тамтешнього «бацьки» (який упевнено наближається до 26-ліття свого перебування на «троні») свій погляд навіть на пандемію COVID-19. Тож спортивний світ перебуває на карантині, кінця якого поки аж ніяк не спостерігається. Водночас, навіть у такій ситуації помітних навколоспортивних новин не бракує...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Найпомітнішою із них, поза всяким сумнівом, є перенесення літніх Олімпійських ігор-2020, які мали відбутися влітку в японському Токіо. Міжнародний олімпійський комітет постановив, що Олімпіада-2020 відбудеться наступного, 2021 року (хоча й збереже свою назву, аби чотирирічний олімпійський цикл хоча б формально лишився непорушним).

А тим часом в Україні вже вирують пристрасті: кому саме їхати на Олімпіаду — хай і відкладену. Йдеться про ситуацію у греко-римській боротьбі (вагова категорія до 87 кг). Донедавна абсолютним гегемоном тут вважався 29-річний Жан Беленюк: дворазовий чемпіон світу, триразовий чемпіон Європи, «срібний» призер Ріо-2016... Проте на ЧЕ-2020 до Рима поїхав 22-річний Семен Новіков. Бо Беленюку (нині нардепу від «Слуги народу») було трохи не до того через політичні клопоти. Поїхав — то й поїхав. Але ж Новіков... феєрично здобув «золото»!

Після цього Семен наважився на певну зухвалість, заявивши, що було б непогано позмагатися із Жаном Беленюком за право представляти Україну в олімпійському Токіо.

Семен Новіков – Жанові Беленюку: «Ти, звісно, борець авторитетний, але ж медаль чинного чемпіона Європи висить на шії у мене...».

«Семен поїхав на Чемпіонат Європи тільки з доброї волі мого тренера і мене. Але коли ти даєш людині палець, а вона хоче відкусити руку — це не в наших традиціях.»

І ось тут Жана Венсановича понесло...

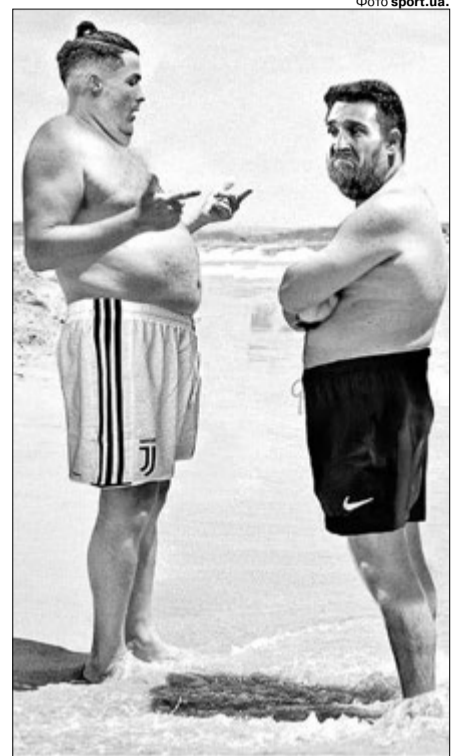
«Семен поїхав на Чемпіонат Європи тільки з доброї волі мого тренера і мене. Але коли ти даєш людині палець, а вона хоче відкусити руку — це не в наших традиціях. Думаю, Семен зможе проявити себе на наступних Олімпійських іграх, або ж не в цій категорії. Нехай тренується і працює, але на Олімпіаді-2020 у цій категорії саме я буду представляти Україну, якщо зі мною все буде добре.»

Хлопець він сильний і перспективний, «мені не шкода», але ж майте совість, люди добрі. Тому я буду пред-

ставляти Україну на Олімпійських іграх 2020 року у ваговій категорії до 87 кг», — сказав, як відрубав, Жан Беленюк.

Емоції народного депутата цілком зрозумілі: токійська Олімпіада — чи не останній його реальний шанс вибороти омріяне олімпійське «золото». Проте й Новікова зрозуміти можна: йому що — навіть у статусі чинного чемпіона Європи мовчки миритися із роллю «другого» й чекати виходу «першого» на пенсію?

Про перенесення футбольного Євро-2020 стало відомо ще раніше. А доля поточних сезонів Ліги чемпіонів,

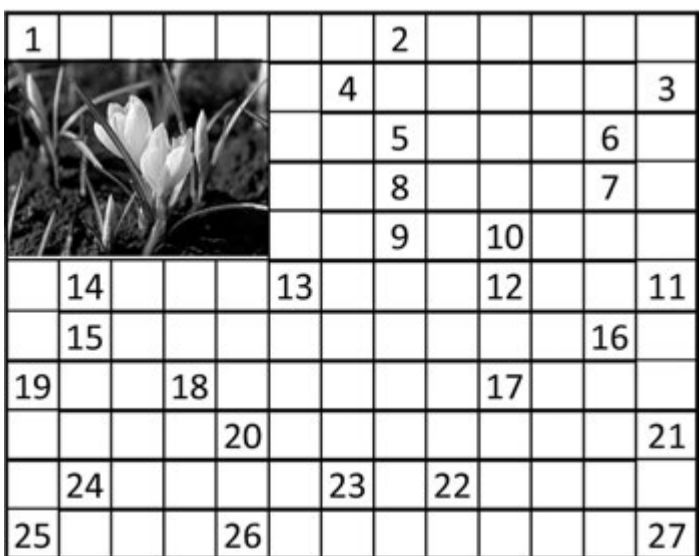
«Лео, я ж тобі казав – по дві пляшки пива щовечора під час карантину буде досить. А ти – беремо по чотири, беремо по чотири...».

Ліги Європи та всіх національних першостей Старого Світу залишається у підвішеному стані. Окрема історія лише зі згаданим чемпіонатом Білорусі. Тож допоки усілякі Крістіану Роналду з Ліонелями Мессі, та Кіліані Мбаппе з Рахімами Стерлінгами наїдають пузяки і втрачають профпридатність на карантині, Артем Мілевський лишається струнким і вправним, підтримуючи прекрасну фізичну форму регулярними виступами за «Динамо–Брест». Днями навіть приніс своєму клубу перемогу, забивши «Слуцьку» (до речі, асистував Мілевському ще один українець — Олександр Нойок).

Якщо так і далі піде, тренерському штабу збірної України доведеться перепрощувати у 35-річного Мілі: мовляв, рятуй ситуацію, козаче, — всі інші форварди вже й по м'ячу попадають розумілися!

Між іншим, за потреби й усю «сильно-жовту» команду можна укомплектувати із гравців, які виступають у Білорусі. В тамтешній Вищій лізі (у якій такі 16 клубів!) мало не кожна команда має у своєму складі легионерів з України. А в «старті» лідера першості ФК «Мінськ» регулярно виходить відразу цілий квартет «тризубих»: Дмитро Рижук, Євген Чаговець, Олександр Васильєв та Владислав Насібулін! ■

ЧАЙНВОРД «ВЕСНА»

1-2. «Квітнева ...?» день починає, а соловей кінчає». 2-3. Протиалергійний препарат. 3-4. Зачатки рослин, що складаються із зародка та оболонки. 4-5. Слов'янський ритуальний персонаж – покровитель родючості. 5-6. Місцевість із багатою рослинністю, водою в пустелі. 6-7. «Квітневий ...?» такий, як жіночий плач (прислів'я). 7-8. Ділянка землі при садибі, засіяна травою. 8-9. Трав'яниста цибулинна рослина. 9-10. «Дарунок» берези весною. 10-11. Шоколадне дерево. 11-12. Весняне зодіакальне сузір'я. 12-13. Водяна німфа (гр. міф.). 13-14. Пахощі, парфуми (заст.). 14-15. І сорт яблуні, і ефіроносна рослина. 15-16. Галузь сільського господарства. 16-17. Багаторічна водяна трав'яниста рослина. 17-18. Лікар, що лікує травами. 18-19. Морський рак. 19-20. Він посвистом сповіщає прихід весни. 20-21. Жінка, що продає живі квіти. 21-22. Весняна рослина з великими жовтими квітами. 22-23. Те саме, що сівба (рідко). 23-24. Богиня любові і краси (рим. міф.). 24-25. Або лепеха. 25-26. Відгалуження річки, гілки рослини. 26-27. Пестливо до весна.

Склав Ярослав РОЙКО.

■ Усміхніться!

НАЙБІЛЬШЕ СПОДОБАЛОСЬ

День народження у Стаса — Треба їхати комусь.

Й вирішили: цього разу

Хай поїде вже дідусь.

Торт, свічки і подарунки —

Як годиться, все було.

— Хай в театрі, — кажуть внуки, —

Побуває дід Павло.

«Сватання на Гончарівці» —

Любить дід вистави ці.

Щоб не був він наодинці,

У театр пішли усі.

Повернулися додому —

Кожен море вражень мав.

Що сподобалось старому,

Стас у дідуса спитав.

— Гарно все було й цікаво!

Та найбільш я вподобав,

Коли пальта роздавали:

Я собі аж три узяв.

Ігор ВИЖОВЕЦЬ,

с. Гредьки Ковельського району. ■

■ На поворотах долі

Навіть не написала «прощай»...

Суворі, без емоцій обличчя, порожні погляди. Людинекени... Повільно рухаються докола. Що за мара? Не встиг задрімати, а тут таке... Сергій ковтнув холодної кави. Ковзнув поглядом по білому аркуші паперу. Друга ночі. Невимкнуте світло. Він повинен написати Ладі. Але нічого не спадало на думку

«Любов для мене — знайдений безцінний скарб, для тебе — згублена підкова. Але її ти не шукай...»

Ольга ЧОРНА

Почати листа традиційним «привіт»? Лада, його заборонене кохання, гарна жінка з древнім ім'ям, не любила буденності. Її послання скидалися на школярські записки. «Поспішаю. Отримала чудову роль. Ти пам'ятаєш, скільки часу ми знайомі? Сім років! Щасливе число... Па!».

Записки Лада віддавала під час їхніх таємних зустрічей. Це була така гра. Сергій був ладний цілувати ці клаптики-послання. Останній лист від Лади не був схожий на попередні. «Ступаю по спогадах, наче по ножах. Боюся зізнатися, що наші стосунки були бутафорними. Які тривали довгі роки, були для мене найкращою і найгіршою роллю, яку довелося грати. Хоча ні... Я не грала. Я терпляче чекала, коли на сцену вийдеш ти, аби удвох... Отож твій вихід. Ти повинен сказати єдине слово: «так» або «ні».

На Сергія знову найшла дрімота. Порожня сцена регоче дощатими зубами. У великому залі, крім нього, жодної душі. «Я — доля! Крок ступи мені навстріч. Не бійся осуду людського,

протирач... Я шанс даю!...» Ладин голос. З якої це вистави?

Розплющив очі. «З якої вистави? Я ж не бачив, як Лада грає. А про неї кажуть: чудова актриса, заради такої...».

Заради Лади Сергій хотів

ної руки у чергу не вишикувалися. Сергій хотів бути багатим. Йому набридло слухати, як матір пиляла батька за мізерні зарплати, стару поживку ванну, за жуків, які догризають картоплю на дачі...

доня?

— А я й не знав!

— Запроси мене, красунчику, — звабливо стрельнула очиськами секретарка Наталя. Сергій спостерігав за Ларисою. У кого ж вона вдалася, така несимпатична? Шеф і його дружина — гарна, елегантна пара.

Ніхто, крім батька, Ларису до танцю не запросив. «Чому б не спробувати?» — майнуло в Сергієвій голові. «Можна вас?..»

Не секретарці Наталі, а Ларисі Сергій призначив побачення. Точніше, призначив побачення своєму майбутньому безбідному життю.

Після одруження Лариса заявила: дітей не хоче! Сергій не переймався. Він отримав те, що прагнув, — багатство.

Банальна зустріч на дорозі перевернула життя хлопця. Ладине авто заглохло і вперто не бажало зрушити з місця. Присіла на капот. Немов чекала, що зупиниться саме він.

Сергій марив Ладою. І не міг піти із сім'ї. Гастролю дівчини були для нього мукою, як і життя з Ларисою. Багато разів спадало на думку зали-

«Ступаю по спогадах, наче по ножах. Боюся зізнатися, що наші стосунки були бутафорними...»

зірватися з насидженого місця. Хай казна-що думає тесть. А дружина... Їй потрібний його «фасад» і впевненість, що «волочитися за спідницями не буде, бо тато цього не подає». Лариса любила виходити з чоловіком у світ, імітувати щасливе подружнє життя. Насправді ж між ними — жодних почуттів.

Сергієві, вродливого хлопця з простої родини, не довелося довго зачаровувати Ларису. Найперше хотів сподобатися її підприємливому батькові і майбутній тещі. Лариса, донька-одиначка, була... ніяка. Про таких кажуть: невродлива. А знаючи ще й характер її батька, кавалери просити Лариси-

на фірму Ларисиного батька влаштувався після університету. Вперше побачив дівчину на корпоративній вечірці. Подумати не міг, що вона — шефова донька. Радше невдаха, яку взяли із жалю на посаду «старшої, куди пошлють».

— Мала б я таких батьків, не виглядала б, як опудало, — перешіптувалися офісні красуні. — Скільки шмоток бренд-вих має, а одягнутися не вміє.

— Поглянь на її сумочку. Каталожна! Фантастично дорога! — І що? Все одно заміж ніхто не бере.

— Сергію, — засміялася мейнджер Таня, — ти б це «диво» на побачення запросив, якби не знав, що вона — шефова

Вітаємо!

30 березня день народження відзначила гарна жінка, листоноша доставочної дільниці села Бережанка поштового відділення Шклинь Горохівського району

**Наталія Євгенівна
ЛУЦЮК.**

Шановна імениннице, бажаємо міцного здоров'я, радості, добробуту, благополуччя. Нехай милосердний Господь дарує вам свою прихильність, оберігає та захищає, а оптимізм, віра, надія допомагають долати труднощі. Нехай тепле ставлення людей зігриває серце і на вашому життєвому шляху будуть лише приємні клопоти.

Хай поруч з вами ангел
ваш завжди летить
І береже вас
від біди повсюди.
Нехай несе вам радість
кожна мить
І благодать Господня
з вами буде.
**З повагою
друзі.**

■ Новини

ТОРГУВАВ ДУРМАНОМ
У РІДНОМУ СЕЛІ

31 березня працівники Горохівського відділу поліції спільно з управлінням протидії наркозлочинності ГУ Нацполіції в області під процесуальним керівництвом Горохівського відділу Володимир-Волинської місцевої прокуратури затримали чоловіка під час збуту особливо небезпечного наркотичного засобу

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

32-літній чоловік продавав дурман у рідному селі Борочиче. Правоохоронці викрили його на одній із вулиць. Під час поверхневого огляду в підозрюваного знайшли два прозорі поліетиленові пакети із вмістом подрібненої речовини зеленого кольору рослинного походження, зовні схожої на канабіс, які він збирався продати.

За цим фактом відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 307 Кримінального кодексу України. Вирішується питання про обрання підозрюваному міри запобіжного заходу. За таке діяння йому світить покарання у вигляді позбавлення волі на термін від 6 до 10 років з конфіскацією майна. ■

ГУРАЛЬНЯ ПРАЦЮВАЛА
ПІД МАРКОЮ ВІДОМИХ
ВИРОБНИКІВ

Прокуратура Волинської області затвердила і скерувала до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про незаконні оборотки з контрафактними алкогольними напоями, вчинені 47-літнім мешканцем Луцька

Наталка МУРАХЕВИЧ

Із серпня 2019-го по лютий 2020 року він налагодив їх виробництво і зберігання з метою збуту. При цьому пляшки з горілкою були з підробленими етикетками відомих виробників різних торгових марок

шити дружину. Але це означало відмовитися від комфорту і статків. Ще й тесть обмовився, що скоро Сергій керуватиме компанією.

... «Кохання — дикий кінь, сполоханий нечутною ходою ранку. Це — ніч жаги, це — туги сповнені світанки. Це — дві душі, що прагнуть недозволеної зустрічі, це — дві запалені грозою свічі...»

Хто декламує ці рядки, коли сцена порожня і темна? Зрозумів: це — лиш уривок сну. Ковток холодної кави. Марєво-сон продовжилося. Залита химерним світлом сцена. Із-за куліс виходить Лада в легких білих шатах: «Любов для мене — знайдений безцінний скарб, для тебе — згублена підкова. Але її ти не шукай...».

Прокинувся. Так і не придумав слів, аби попрощатися з Ладою. Він обіцяв їй, що колись будуть разом. Ревнував до глядачів і уявних шанувальників. Не міг змиритися, що вродливиця може належати ще комусь. А Лариса запідозрила: в чоловіка з'явилася пасія. Пригрозила поскаржитися батькові.

Вранці тесть повідомив, що передає всі справи Сергієві. Телефонувала Лада. Не мав часу відповісти. У нього — вітання, ейфорія. Послав коротку есемеску: «Все закінчено». Спохопився. Написав: «Хочу тебе бачити». Набрал номер її телефону:

— Ладо, це я...

— Якщо через віки зведе нас знову випадковість, тоді вже ми не зможемо не бути разом, — мовила насмішковано-спокійно.

— Це з твоєї нової ролі? — запитав.

Короткі гудки.

Увечері збирався з Ларисою на важливу зустріч. Дружина виглядала незграбно у сукні від відомого кутюр'є. Уявив на її місці витончену Ладу. Ця жінка так пасувала б йому! «Лада не зможе відмовитися від наших стосунків, — подумав роздратовано. — У мене статус, гроші. А вона... просто актриса».

Наступного дня отримав лист. Від Лади. Відкрив. Там — чистий аркуш паперу. Навіть не написала «прощай»... ■

Доброго дня, ківерчани!

Про життя району — на сторінках «Газети Волинь» №9 (25), 2 квітня 2020 року

Світ захоплень

Фото з фейсбук-сторінки Максима РУДІКА.

«Наша природа неповторна і, навіть споглядаючи світліни, дивуєшся тій Божій красі».

«Мисливець» за унікальними пернатими

25-літній ківерчанин Максим Рудік (на фото) залюблений у красу Волині ще з дитинства. Недаремно обрав для навчання географічний факультет СНУ імені Лесі Українки і вже четвертий рік працює інженером у відділі екологічної освіти та рекреації Національного парку «Цуманська пуца». А нещодавно здивував багатьох світлинами рідкісних пернатих

Фото volynnews.com.ua.

І такий трофей не втік від об'єктива Максима.

Людмила ЯКИМЧУК

— Чому саме птахи? — запитує в Максима.

— Це хобі з'явилося у мене спонтанно, коли вже працював у «Цуманській пуці». Хоча й до цього було багато факторів. Познайомився з орнітологом і пташиний світ надзвичайно захопив мене.

— У вас унікальні кадри волинської природи, зокрема пернатих. Чи виставляєте десь свої світліни?

— У фейсбучі є група «Птахи України». Любителі природи обмінюються своїми цікавими роботами. Це приваблює. Щоразу хочеться знімкувати і шукати щось особливе. Наша природа неповторна і, навіть споглядаючи світліни, дивуєшся тій Божій красі. Такими враженнями хочеться ділитися з країнами, хоча багато своїх робіт зберігаю лише в електронному варіанті.

— Впевнена, «Газета Волинь» дасть вам поштовх до нових ідей, можливо, конкурсів, фотоставок, адже, напевно, ваші знімки вражають.

— Дякую. Я просто роблю те, у що залюблений. Вочевидь, кожен у цьо-

« Позаминулими вихідними побував у Млинові, вздовж річки Іква вперше цієї весни трапилися мені білі лелеки, білі плиски, білолобі гуси і великі зграї чайок-чибісів. »

му переконається, завтавши на сторінку у фейсбучі Maksim Rudik. Тут і синиця блакитна (Parus coeruleus), що всілася на вербові котики, і шишкар ялиновий (Loxia curvirostra):

— 25 березня аж ніяк не очікував його побачити, — каже Максим. — Загалом було два птаха-самці, спочатку — на землі, потім злетіли на дерева.

— Здається, таких же двох птахів я бачила на деревах у вулиці Ківерській, коли поверталася з інтерв'ю з мотогогонщиком Анатолієм Буренком... Але сутінки і висота не дали змоги зазнімкувати бездоганно. Та краса диво-птахів вражає.

— Позаминулими вихідними побував у Млинові, вздовж річки Іква вперше цієї весни трапилися мені білі лелеки, білі плиски, білолобі гуси і великі зграї чайок-чибісів. Відкрив для

себе новий вид — горіхівку. Загалом із другом зафіксували 44 види птахів.

Максим може багато розповідати про свої орнітологічні відкриття. Так неподалік Ківерців, проїжджаючи велосипедами біля сільськогосподарських полів на околиці села Борохів, побачили величезну зграю птахів — близько 130 — на проростаючому пшеничному полі. То були рідкісні сивки звичайні, середнього розміру кулики. В Україні вони не гніздяться, а лише пролітають через нашу територію. Їх ареал — це тундра і лісотундра. Восени відлітають зимувати на південь, а навесні повертаються на місця гніздування. Має Максим також цікаву підбірку світлин метеликів, лелек, білочок, оленів благородних. Світ захоплень юнака вражає, та найкраще про нього розкажуть його роботи і, без сумніву, особисте знайомство. ■

Місцеві новини

ПРЕДСТАВИЛИ ГОЛОВУ КІВЕРЦІВСЬКОЇ РАЙДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

Алла Гонтар (на фото), яку Президент України Володимир Зеленський призначив очільницею виконавчої влади району, 30 березня приступила до виконання повноважень

Мирослава КОЗЮПА

27 березня у режимі відеоселекторного зв'язку відбулась нарада у голови обласної державної адміністрації. Юрій Погуляйко за дорученням Президента України представив голову Ківерцівської районної державної адміністрації Аллу Гонтар. Він побажав очільниці району натхнення та успіхів на новій посаді, мудрості і важливості у прийнятті рішень, чітких та діє-

вих кроків, плідної праці, успішної реалізації запланованого на благо громади, конструктивності на управлінській ниві у цей складний для країни час. Юрій Погуляйко запевнив, що обласна влада завжди відкрита для співпраці і реалізації спільних проєктів, та висловив сподівання, що завдяки діалогу органів місцевого самоврядування і органів виконавчої влади на місцях будуть оперативно та ефективно вирішуватися проблеми громади.

У робочій нараді взяли участь радник голови райради Володимир Юрчук, перший заступник голови РДА Юліан Таранчук, керівник апарату РДА Зоя Ра-

Фото volynnews.com. ДЮК. ■

МІСЬКА РАДА ЗВИНУВАТИЛА УРЯД У ВІДСУТНОСТІ КОНТРОЛЮ ЗА ЦІНАМИ

Звернення до Президента, Кабінету Міністрів та Антимонопольного комітету України підписав в. о. міського голови Ігор Мисковець

Ірина ПАСІЧНИК

У документі, зокрема, йдеться, що із запровадженням карантину в закладах торгівлі Ківерцівської ОТГ має місце стрімке, необґрунтоване та неконтрольоване зростання цін на продукти харчування та товари першої необхідності. Однак норма закону, яка покладає відповідальність контролю за цінами на Каб-

мін, не виконується. «Як відомо, продуктові ринки закриті, торгівля продуктами харчування здійснюється лише у магазинах роздрібною торгівлі та мережах супермаркетів. У такій ситуації суб'єкти господарювання диктують цінову політику, користуються цим для власного збагачення та заробітків. Звертаємось до вас від імені мешканців громади: на час дії карантину терміново введи мораторій на підвищення цін на соціально значимі товари», — йдеться у листі. Також у зверненні пропонують розцінювати таку позицію бізнесу, як «діяння, вчинене на шкоду економічній безпеці держави». ■

УЧИТЕЛІ ЗАЛИШАТЬСЯ БЕЗ РОБОТИ?

Депутати Ківерцівської міської ради затвердили комплексну програму розвитку освіти на 2020 рік. Загальний обсяг фінансових ресурсів, необхідних для її реалізації — 1 810 452 гривні

Мирослава СЛИВА

Документ передбачає перспективи вдосконалення дошкільної, загальноосвітньої та позашкільної освіти і суттєве зміцнення матеріально-технічної бази навчальних закладів. У програмі йдеться і про необхідність підвищення рівня забезпеченості навчальних закладів сучасними технічними засобами, а дітей із осо-

бливими потребами — прав на здобуття ними рівного доступу до якісної освіти. Згадали депутати і про поліпшення соціально-економічного становища педагогічних працівників, морального і матеріального стимулювання їхньої професійної діяльності. Але своїми іншими рішеннями обрані депутати понизили шкільні заклади сіл Словатичі та Звози до 1 ступеня. У рішенні, зокрема, йдеться: «Попередити педагогічних працівників, вчителів-предметників, що викладають у 5–9 класах, про наступне вивільнення». Обранці запевняють, що це рішення пройшло громадське обговорення та спрямоване на зміцнення матеріально-технічної бази закладів загальної середньої освіти Ківерцівської ОТГ. ■

Цифри Факти

Два карантинні пости, які контролюватимуть дотримання протиепідемічних норм водіяма, розміщені на Ківерцівщині. Зокрема, їх облаштовано на автодорозі № О 030533, 80 м від перехрестя з дорогою № Т 1817 та на стаціонарному посту «Цумань» шлях Н-22 127+700 м. Тут робитимуть температурний скринінг, проводитимуть роз'яснювальну роботу щодо убезпечення від зараження коронавірусною інфекцією.

Воротнівське лісництво просить утриматися від відвідувань рекреаційних пунктів, зокрема придорожніх. У зв'язку з карантинном лісники провели тут дезінфекцію, втім це не є 100-відсотковим засобом захисту від коронавірусу. Тож якщо особливо хочеться піти на прогулянку до лісу — обирайте малолюдні місця, дотримуйтеся правил пожежної безпеки та пам'ятайте, що вже активізувалися кліщі!

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається квартира (5 кімнат, м. Луцьк). Тел. 097 10 20 995.
- Продається 2-кімнатна квартира (новобудова). Тел. 066 66 06 303.
- Терміново продається у с. Мерва Горохівського району будинок (81 кв. м, 3 кімнати, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є льох, 5 сараїв, криниця, сад-город (0.57 га). Ціна 130 000 грн. Торг. Тел.: 096 35 79 670.

АВТОРИНОК

- Продаються у доброму стані автомобілі «Альфа Ромео» (1991 р. в., українська реєстрація) та ВАЗ-2107. Тел. 099 60 91 130.
- Продається автомобіль «Мерседес-Бенц Віто-110», 1999 р. в., пасажирський, 6 місць, білий колір. Тел. 068 38 46 177.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Недорого продається трактор Т-25 з кабіною, у доброму робочому стані. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.
- Продається трактор Т-40 (є документи, на стартері) у дуже доброму стані. Недорого. Тел. 096 72 22 134.
- Терміново недорого продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ у доброму робочому стані. Тел. 066 38 05 887.
- Продаються картоплезбиральний комбайн «Анна», тьюковка «Сіпма», сівалка «Нодет», гноерозкидач. Ціни договірні. Тел: 050 56 24 572, 095 44 35 663.
- Куплю ножі до фрези. Тел. 050 61 07 082, 068 56 40 474.
- Терміново недорого продається зернозбиральний комбайн «Вольво» з січкарнею (довжина жатки — 2,8). Тел.: 096 66 58 656, 068 62 65 666.
- Продам фронтальні навантажувачі на китайські та вітчизняні трактори (МТЗ, ЮМЗ, Т-40, Т-25). Тел.: 067 49 57 299, 098 81 00 913.
- Терміново недорого продам трактор ЮМЗ-6 АКЛ, 1992 р. в., у доброму робочому стані. Є документи. Можлива доставка. Тел. 096 72 22 134.
- Недорого продам трактор Т-25 у дуже доброму стані. Є документи. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.
- Продам недорого трактор Т-40 після повного капремонт, у доброму стані. Тел. 066 38 05 887.
- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноерозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

- Продам щебінь різних фракцій, відсів, пісок, цеглу, блоки, клей для блоків, цемент. Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 52 99 520, 068 72 12 229.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам щебінь, пісок, відсів, цемент М-500, цеглу червону, дрова твердих порід. Тел.: 095 53 55 663, 097 75 16 430.
- У Рожищенському районі продається кобила (3 роки). Тел.: 095 61 11 163, 098 21 33 243.
- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.
- Куплю телят, корів, биків, коней. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Продам тюки соломи. Ціна договірною. Тел.: 098 52 21 258, 097 58 55 714.
- Продам кормові буряки. Ціна 3 грн/кг. Тел. 099 47 03 851.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив, утеплення фасадів. Тел. 098 39 05 559.
- Виготворюю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

РЕКЛАМА

Терміново продається доглянута дача на масиві Струмівка. Є будинок, 0,10 га землі, садок, кущі. Тел. 0664421994.

ПРОДАЮТЬСЯ
запчастини до автомобіля
ГАЗ-66:
двигун, міст, кузов, кабіна,
рама, радіатор, колеса.
Все у доброму робочому стані.
Тел. 0673610429
(після 18-ї год.).

ФГ «КОРСОЙЛ-АГРО» (с. Шепель Луцького району)
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ
тракториста-машиніста с/г виробництва
та електрогазозварника.
Тел. 096778 0334.

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Стеля
якісно швидко надійно
(097) 473-10-69
(095) 479-05-96
stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Видалення аварійних дерев.
Тел. 067 332 38 92.

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ
з мармурової крихти, базальту,
габра та широкого асортименту
кольорових гранітів.
3500 грн. 5500 грн.
www.pamjat.com.ua
e-mail: krugelposhta@gmail.com
095-639-01-15;
068-695-68-28 (Viber)
ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВСІЙ ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК
з дном — 20x20x40 без дна — 20x20x40
ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40
ОПАЛУЄНИЙ БЛОК 20x30x40
066 897-96-96
067 116-11-44

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ
ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ — ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ. ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 90-100 грн/год.
Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

ПРОДАМ

добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
 - каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, мускусна, чері веллі, пекінка);
 - гусенята (легард та велика сіра);
 - індичата (бройлерні БІГ6, канадські чорні).
- ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН** та птиці готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, ветаптечки.
Тел.: 066 4087776, 067 3629532 (Людмила), 050 6431766, 067 3326250 (Микола), 067 3324664, 050 1984541 (Оксана), 0676348334, 050 4887771 (Віта).

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Колектив ТзОВ «Газета Волинь» висловлює щирі співчуття колишньому головному редактору ківерцівської газети «Вільним шляхом», а нині ведучій додатка «Доброго дня, ківерчани!» у нашому виданні Людмилі Якимчук із приводу тяжкої втрати — смерті батька

Володимира Васильовича ОЛИЩУКА.

Разом із вами молимося за спокій душі покійного і просимо Бога дарувати йому Царство Небесне.

Управління освіти, науки та молоді облдержадміністрації та обласна організація профспілки працівників освіти і науки висловлюють глибоке співчуття директору Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти П. С. Олешку у зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька

Степана Павловича.

У цей скорботний час ми сумуємо разом із вами та розділяємо ваше горе.

Знай наших!

Фото з фейсбук-сторінки Ірини КУШНІР.

Павло Цапюк вважає: лікарі на передовій у бою з COVID-19, тому мають бути захищеними!

У Луцьку засоби захисту від коронавірусу... друкують на 3D-принтері

Щитки на обличчя та каркаси для одноразових масок виготовляють за допомогою новітніх технологій брати Василь та Павло Цапюки з товаришами. Близько 1500 штук таких гігієнічних виробів уже безкоштовно розвезли у медичні установи Волині. Насамперед їх отримали працівники обласної інфекційної лікарні, які першими виходять на бій із невидимим ворогом. Тепер чоловіки взялися друкувати перехідники-подвоювачі до апаратів штучної вентиляції легень, що за необхідності дадуть змогу під'єднати до обладнання більшу кількість хворих

Мирослава КОЗЮПА

До атаки підступного коронавірусу наші земляки займалися виготовленням реклами. Коли ж дізналися про пандемію COVID-19 та пов'язаний із нею брак засобів гігієни, вирішили переорієнтувати свою студію 3D-друку на надважливу роботу — випуск масок MaskFrame. Василь та Павло Цапюки приєдналися до Міжнародної спільноти ін-

Ідею запозичили у закордонних фахівців та взялися до справи.

женерів по боротьбі із коронавірусом «COVID-makers», ідею запозичили у закордонних фахівців та взялися до справи.

Закінчення на с. 15

З роси й води!

102-річна Уляна ДЕЙНЕКА: «Дохтур давно казав, що житиму до ста літ, бо серце здорове маю»

Найстаріша мешканка села Видраниця Ратнівського району нещодавно зустріла 102-ліття. Уляна Борисівна на свої роки ще досить жвава, має добру пам'ять, але вже не чує. Вона говорить, що нині їй жити добре, бо є кому доглядати за нею — мешкає разом із сином та невісткою. Нелегка їй випала доля, але судився довгий вік

Валентина БОРЗОВЕЦЬ

І НЕДОЇДАЛА, І НЕДОСИПАЛА...

Уляна Борисівна вийшла заміж сімнадцятилітньою. Жила разом зі свекрами, у яких були ще діти, тож у маленькій хатині було затісно. Чоловік Уляни постарався і заготовив лісу на власну хату, та до її будівництва так і не приступив. Почалася війна, і Адам Дейнека залишив свою дружину, ще зовсім малих сина та доньку і пішов на фронт. З війни його так і не дочекалися: пропав безвісти. Навіть фотокартки не залишилось. Уляна Борисівна сама росила дітей, сама на ноги їх ставила — заміж більше так і не вийшла. З чоловіком у парі й десяти років не прожила, а у статусі вдови — сімдесят п'ять!

Син бабусі Іван Адамович та невістка Наталія Іванівна, розповідаючи про її життя, зазначають, що доля не балувала ювілярку, дуже важко їй жилося.

— У свекрів повна хата людей була: діти, внуки і їхні батьки, — розповідає Наталія Іванівна. — Уляна була за безплатну служницю, все в роботі і в роботі. Як ухопить зі стола картоплину, коли сім'я сідає вечеряти, то тільки й їжі було, а не вхопить — залишалась голодною. Недоїдала, недосипала. Ой, важко-важко їй жилося. Бувало, піде корови доїти, та й засне на стільчику біля них... Сама й хату вона будувала. Свекрові навіть заплатила за те, що допоміг, — чоловікові роботи віддала. А батько рідний дав центнер зерна, аби те дерезо, що ще до війни заготовили, порізати, інакше зогнило б.

— Коли ми перебралися жити у свою недобудовану хату, мама співала на радіощану, хоч і боязко було, як впровається сама, без чоловічих рук. Але справилась, — пригадує Іван Адамович. — Сама й ко-

Фото Валентини БОРЗОВЕЦЬ.

«Ой добре жити. Тільки втомилася вже».

З чоловіком у парі й десяти років не прожила, а у статусі вдови — сімдесят п'ять!

сила, і рубала, всієї чоловічої роботи навчилася. Свекруха у мамі була вельми доброю. У свого чоловіка, мого діда, візьме тишком кусок сала та й принесе нам, щоб ніхто не бачив. Украде сокиру і дасть мамі, аби хутчія нарубала дров, поки свекра немає... Теперішні люди не зрозуміють колишнього життя.

Уляна Борисівна важко працювала й у колгоспі. Підросали діти, вже й в армію впровадила сина, а коли повернувся, то подався навчатися на тракториста. Дочка стала вчителем. Потім невістка до хати прийшла, на її плечах нині догляд за бабусею.

ЗА ВЕСЬ ВІК — ОДИН РАЗ У ЛІКАРНІ

Бабуся, маючи сто два роки, на здоров'я не скаржиться. Рідні кажуть, ніколи й не жалілася, що щось їй болить. Поліартрит пальці повикручував, але старенька говорить, що болу не відчуває. А в лікарню потрапила, коли впала й вибила ключицю. Тоді медик, обстеживши її, сказав, що житиме до ста літ, бо серце здорове має. Як у воду дивився: бабуся не

лише діждалася сторіччя, а й 102-гі іменини відсвяткувала.

Уляна Борисівна, незважаючи на свої літа, не хоче здаватися, не всидить на місці: на вулицю вийде, курям їсти дасть, віника візьме та й підмете. Собака — то її клопіт, сама його годувє щодня.

А ще років сім тому то сама й в Ратне до дочки їздила, і картоплю садила, іншу роботу виконувала. До їжі бабуся не перебірлива. Але коли захоче поїсти, питає, що зварили, сама наллє собі в тарілку і не хоче, щоб подавали їй. Не примхлива: пісню — то пісню, що є — те добре.

— Мамин тато та інші рідні також довго жили. Батько у 99 років помер. Вона із роду довгожителів, — каже Іван Адамович. — Мама все життя важко трудилася, все життя в русі. І не переживала ні за що, не брала до серця.

— Коли діти захворіють, я з розуму сходжу, цілу ніч біля них, — розповідає невістка. — А свекруха каже: «Чого ти над ними сидиш? Дав Бог віку — житимуть, не дав — умруть». Ніколи не переймалася. І не сварилася, не сердилася, не нервувала. Міцне здоров'я мала.

Бабуся і у 102 роки ще цікавиться, як хто живе, чим займається. А на запитання, як живеться їй, відповіла: «Ой добре. Тільки втомилася вже. Подумати лишень, стільки літ! А що жити, як є кому глядіти? А як нема, тоді не дай Бог такого довгого віку!»

РЕКЛАМА

ПАНІ ІВАННА

учасниця битви екстрасенсів 3-го сезону

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого переляку, нав'язливої пристрасті, жіночих та чоловічих проблем, депресії, заїкання. А також вілця безшлюбності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Їй відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, влаштувати особисте життя, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганих компаній. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

ПРАЦЮЄ ПО ФОТОГРАФІІ
096-401-01-08

Наш Telegram-канал

Наступний номер «Волині» вийде у четвер, 9 квітня.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розширень у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Обійня», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «...» — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Примамляння 72-38-94	ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора	Місцевого самоврядування і сім'яного життя	Листів і зв'язків із читачами
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89	Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02	Коваленко Оксана Анатоліївна 72-39-32
Світліковська Галина Йосипівна 72-20-07	Інформації	Приватних оголошень
Римар Микола Анатолійович 72-38-94	Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21	Тимоцьук Руслана Борисівна 72-39-32
Наумук Сергій Васильович 72-51-02	Відділ інтернет-новин	Спеціальний кореспондент
Відповідальний секретар	Криштоф Олег Степанович 72-51-02	Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Економіки	Фотокореспондент
Заступники відповідального секретаря	Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78	Філюк Олександр Миколайович 72-06-66
Харчук Олена Андріївна 72-06-66	Реклами і маркетингу	
Місюк Олена Миколаївна 72-06-66	Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07	
Головний художній редактор		
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66		
Головний бухгалтер		
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07		

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЕДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 6 друк. аркушів

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Регістраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тижневий тираж 50005. Замовлення № 1246.